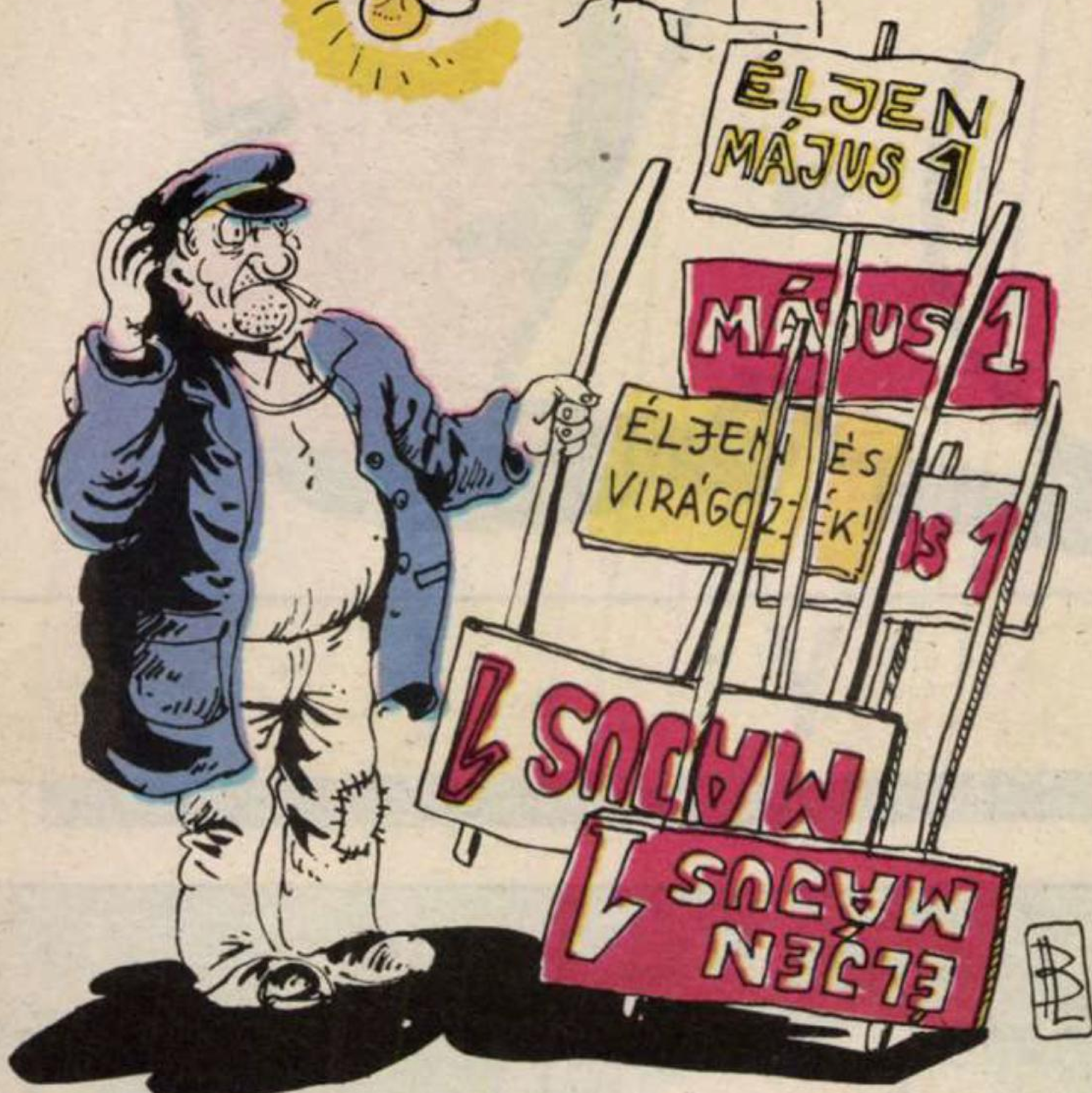
7. ÉVFOLYAM 18. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1991. MÁJUS 1.

LUDAS MATYI

KATONAI ZENDÜLÉS

VALAHOL EGY RAKTÁR MÉLYÉN

– Legalább pár évig nem lesz gond hólapátra!

INKOGNITÓBAN

– Te! Ez se nem Szende, se nem Szundi. Alighanem Szendi...

KEDVES OLVASÓK

A honi újságkészítés gazdasági gondjai – minden igyekezetünk ellenére – ismét „begyűrűztek": a Ludas Matyi májustól 19 forintba kerül. Az infláció rút kisördöge nyelvét öltötte ránk.

E rossz hírt némileg enyhíti talán, hogy lapunk immáron fényszedéssel készül, s így legalább szebbek lettünk.

Bárha okosabbak is lehetnénk! Ám, sajna, az inflációban nincsen ráció...

(A 47 évvel ezelőtti Ludasnál éppen 18 forinttal érünk többet.)

Korunk kérdése: ki nevet a végén?

Kedves Olvasó, mi Önnek szurkolunk! Tiszta szívből szeretnénk, ha Ön nevetne...

CSÜLÖKRE, DIPLOMATÁK!

– Ha már választani kell – jelentette ki Zebi, a csapos –, akkor én már inkább az unicumra voksolok, mint a kalasnyikovra.

Mint szerte az országban, természetesen a Pisze Elefántról elnevezett csehóban is a Zwack–Jeszenszky ügyről folyt a vita.

A Bokszoló, akinek azért állítólag tényleg volt egy kiütése, mégpedig csalánkiütése kisgyerekkorában, harciasan rázta meg a fejét.

– Nem, ez így nem igazságos. A kormány bérelje ki a Sportcsarnokot. Állítsa fel a ringet. Oda küldje be a két tagot. Győzzön a jobb.

– Legyen rajtuk fejvédő? – érdeklődött csendesen a Tanár úr, aki tíz évvel ezelőtt menekült ide egy oktatási reform elől, és ittragadt. – Csak azért kérdezem, mert tudomásom szerint az amatőr öklözők viselnek sisakot. Ha a kormány fejvédővel küldi be a két diplomatát a szorítóba, ezzel elismeri, hogy mindketten csak műkedvelők.

Ekkor szállt be a vitába barátom, Mandola.

– Távlatosan kell nézni a balhét – szögezte le. – A jövő elkerülése érdekében. Hogy az ilyesmik ne ártsanak a nemzetközi feszültségnek.

– Konkrétan mire akarsz kilyukadni? – kíváncsiskodott Zebi.

– Vegyük az én példámat – fordult feléje Mandola. – Nekem a targoncavezetői tanfolyamot el kellett végeznem. Mégis csak akkor szabadítottak rá a raktárra, hogy előbb a gyárudvaron kerültettek velem nem törékeny dolgokat. Öreg vashordókat, ilyesmiket. Kelljen csinálni a diplomatáknak is próbakört... Tanár úr, mondana néhány kis országot? Egész piciket?

– Kérem. Andorra, San Marino, Bahrein...

– Kösz, elég. Ilyen helyekre kéne először küldeni a hapsikat. Fél évre, mondjuk. Ha ott folyton berúgnak, fogdossák a miniszternéket, a sajtófogadáson hülyeségeket nyilatkoznak, pláne, ha háborút üzennek, leeszik a frakkjukat a díszvacsorákon, világbotrány nem lesz. Simán hazahívni őket, kiadni a munkakönyvüket, jónapot. Csak azok mehessenek nagyobb országokba nagykövetnek, akik nem csináltak garambolt már a gyárudvaron!

– Gratulálok – mondta a Tanár úr. – Éljen Mandola! Éljenek a kiskövetek!

Erre persze inni kellett.

Kürti András

ÚJ MAGYAR KITÜNTETÉSEK

❶ Parlamenti vita időhúzásért érdemérem ❷ Kiváló Nagykövet érdemérem

BERECZ JÁNOS KILÉPETT AZ MSZMP-BŐL
HÁNYADSZORRA SIKERÜLT?

INGYEN OSZTOGATJÁK A TORGYÁN-KÖNYVEKET
HEKTÁRONKÉNT EGY KÖTETET?

PARLAMENTI KÉPVISELŐ

BIMBÓZÓ DEMOKRÁCIÁK

SZLOVÁK HUZAVONA

– Ember! Ennyire csehül állnak?

MÁJUSI NYELVTAN

– *Mit állítunk?*

– *Májusfát.*

– *Mikor?*

– *Május 1-jén.*

– *És múlt időben?*

– *Múlt időben mást állítottunk.*

– *Mit?*

– *Hogy május 1. a munka ünnepe.*

– *És munkával ünnepeltük?*

– *Nem. Cselekvéssel, történéssel.*

– *Azaz?*

– *Felvonultunk.*

– *Hogyan, mi módon?*

– *Elvonultunk egy tribün előtt.*

– *A tribünön kik voltak?*

– *Rejtett alanyok.*

– *Pontosabban?*

– *A tribünön azok a határozók voltak, akiket mi jelzőkkel illettünk.*

– *Milyen jelzőkkel?*

– *Olyanokkal, amelyeket írásban csak pontokkal jelölhetünk.*

– *A határozók milyenek voltak?*

– *Állandók. Évről évre.*

– *A tribün és a nép között milyen volt a viszony?*

– *Alárendelő.*

– *Ehhez hogy viszonyultak a felvonulók?*

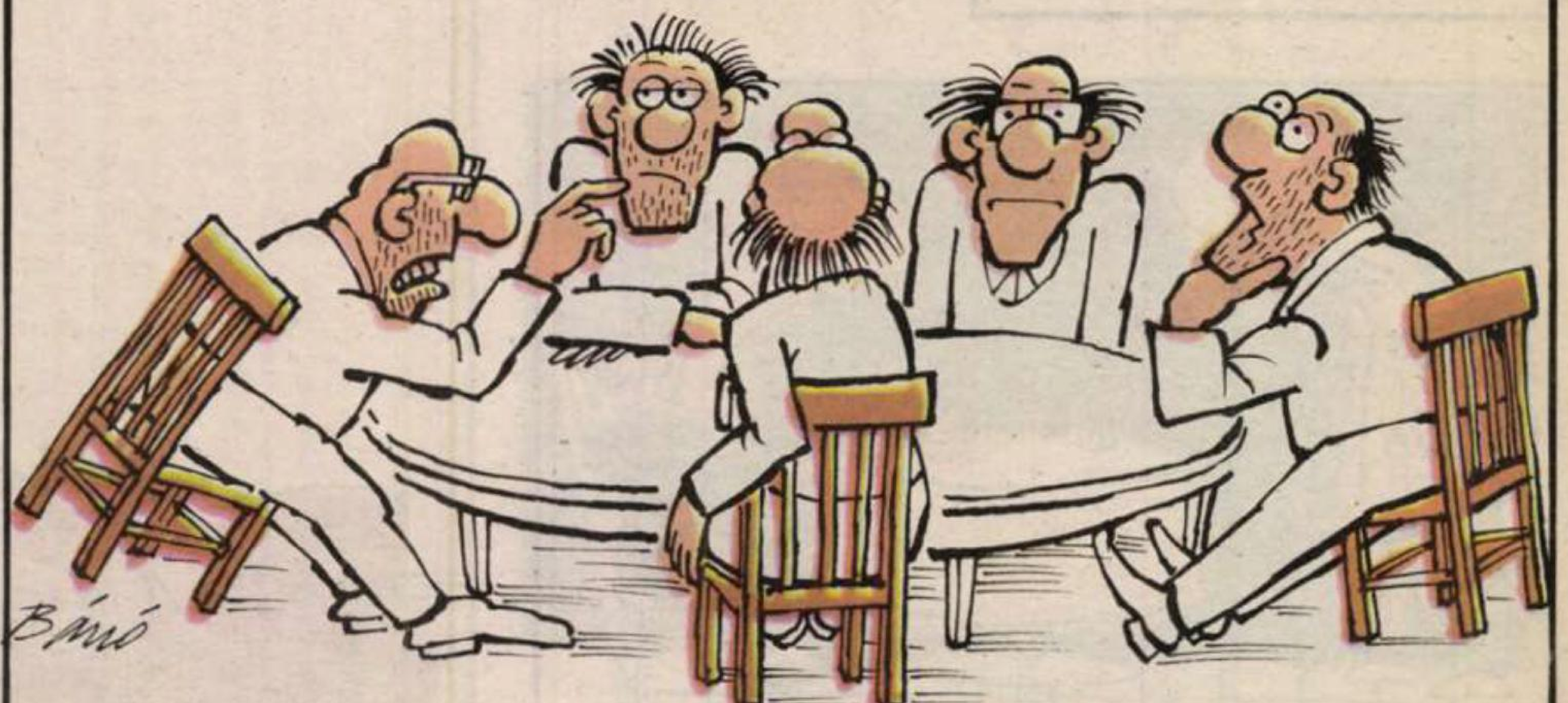
– *Szenvedő alanyként.*

– *Ezért nincs már felvonulás május 1-jén?*

– *Igen. A felvonulók kérték...*

Szűcs József

ELLENZÉKI IDILL

– Egy év elteltével sem bomlott fel a kormánykoalíció, ezért eredményesebb aknamunkát kérek!

KÁRPÓTLÁSI TÖRVÉNYTERVEZET

SZÍNTÉVESZTÉS

Melyik is volt a boldogság kék madara?

ÉLJEN AZ ÉLJEN!

Óh, azok a régi, régi május elsejék...

Az apró zászlók a hurkapálcikák végén. A színes pántlikák, szalagok, a gázoslufi. LUFIK. Sörösvirsli mustárral.

Disztribün. Mosolygós arcok. Fenn és lenn. Vörös Csepel, vezesd a harcot!

És azok az elmaradhatatlan jelszavak...

*

Szeretettel köszöntjük százezer munkanélküli dolgozónkat!

*

Privatizáljuk a népek kohóit!

*

Csak a láncainkat veszíthetjük! (Vagy zálogcéduláinkat...)

8 óra munkanélküliség
8 óra álláskeresés
8 óra pihenés

*

Éljen a megbonthatatlan szovjet cipőfűző!

*

Megvette már az ehetit?

*

Sajtószabadságot és szabást!

*

Sztrájkoló hős bányászaink, jószerencsét!

Egyenlő munkáért egyenlő bérkiegészítést!

*

Állás nélküli munkásököl hova köll?

*

Éljen népünk vezető ereje, a szanáló bizottság!

*

Éljen és virágozzék az APEH!

*

El a kezekkel Icukától!

*

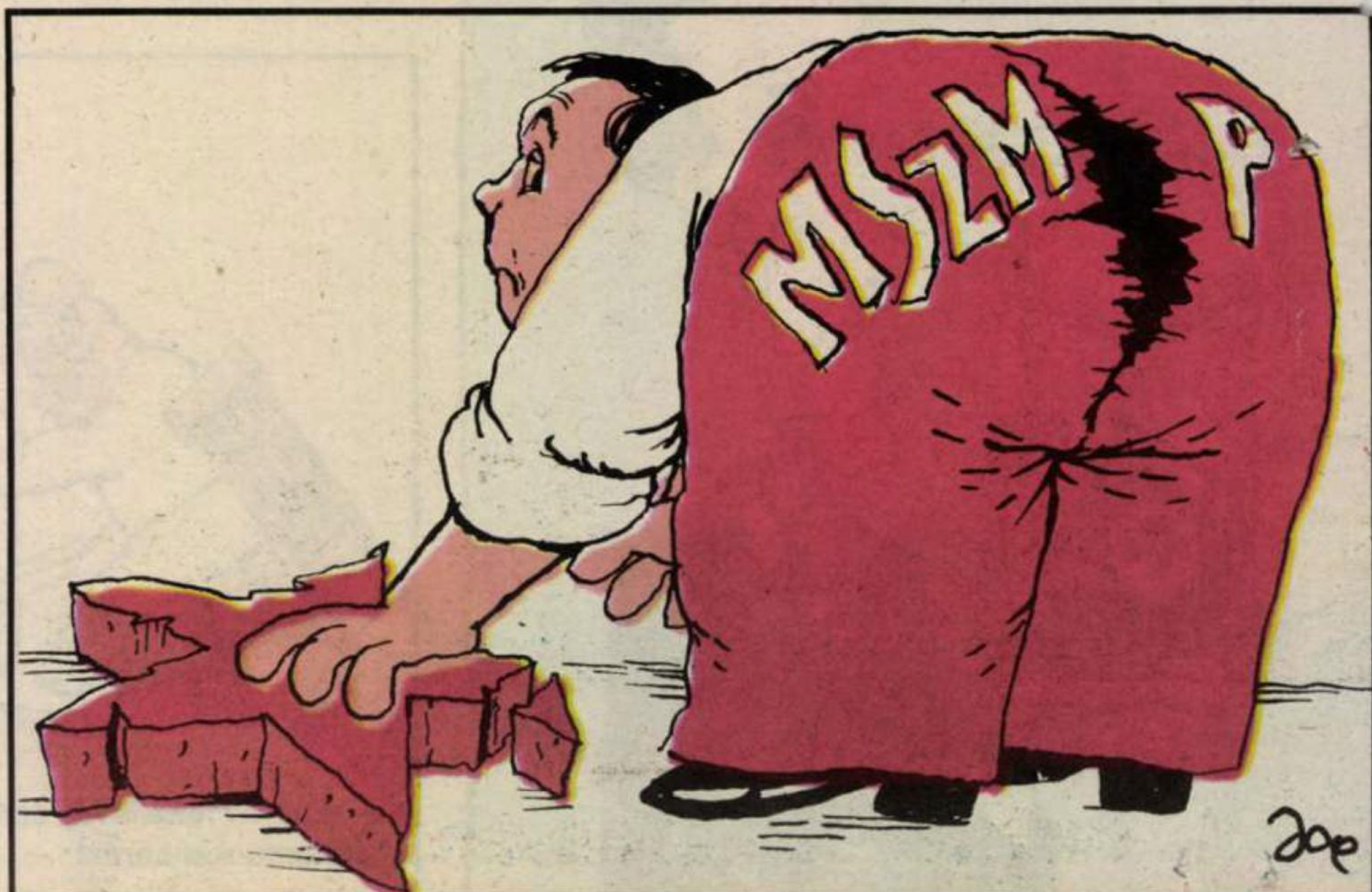
Az összes párttal a tűzön, vizen át!

(SzLR-WB)

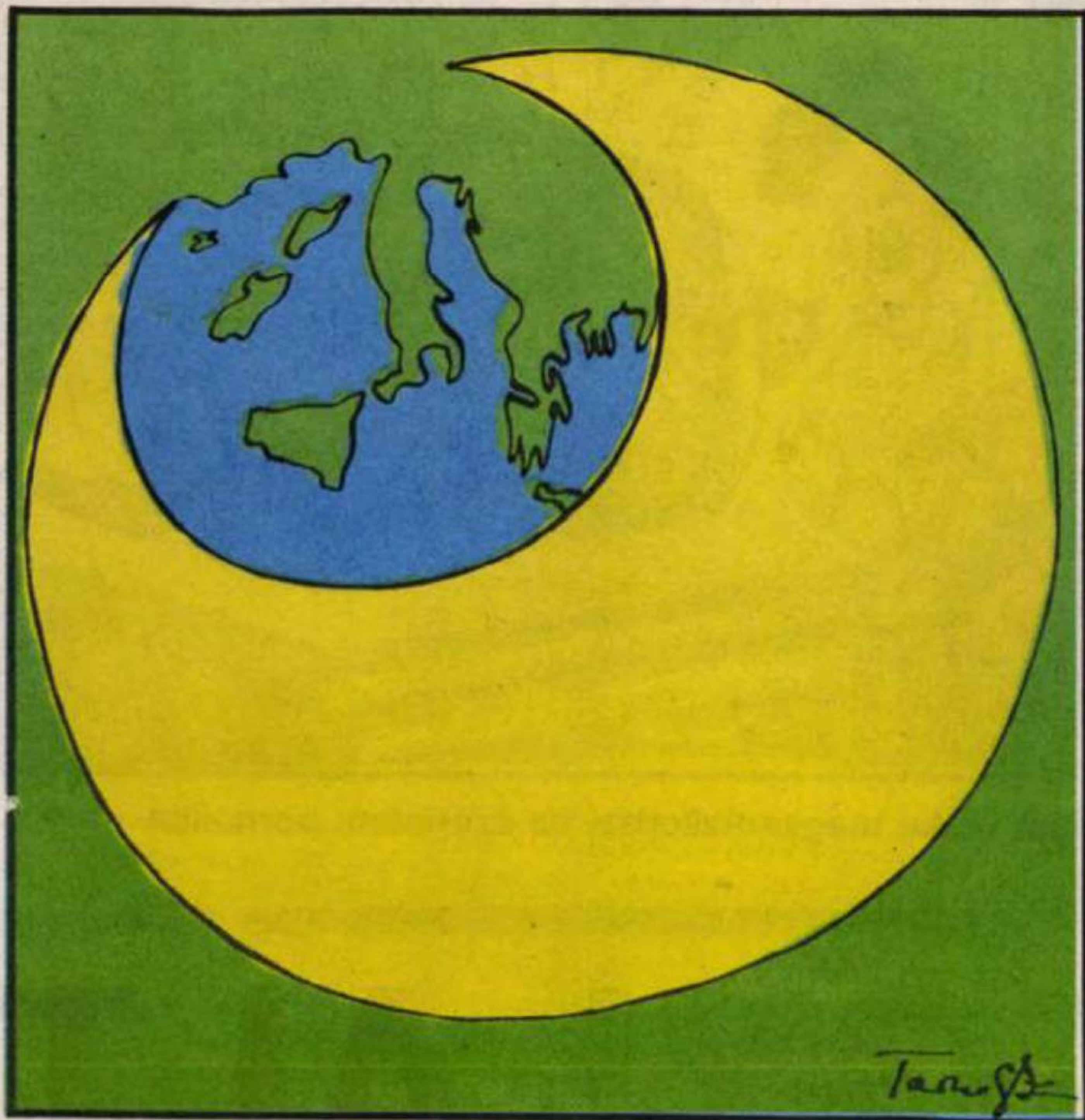
ABSZOLÚT KORMÁNY-PÁRTI

– Aperitifnek talán egy kis unikum...?
– Nem!

FUNDAMENTALISTA VILÁGKÉP

ÉRDEMEK

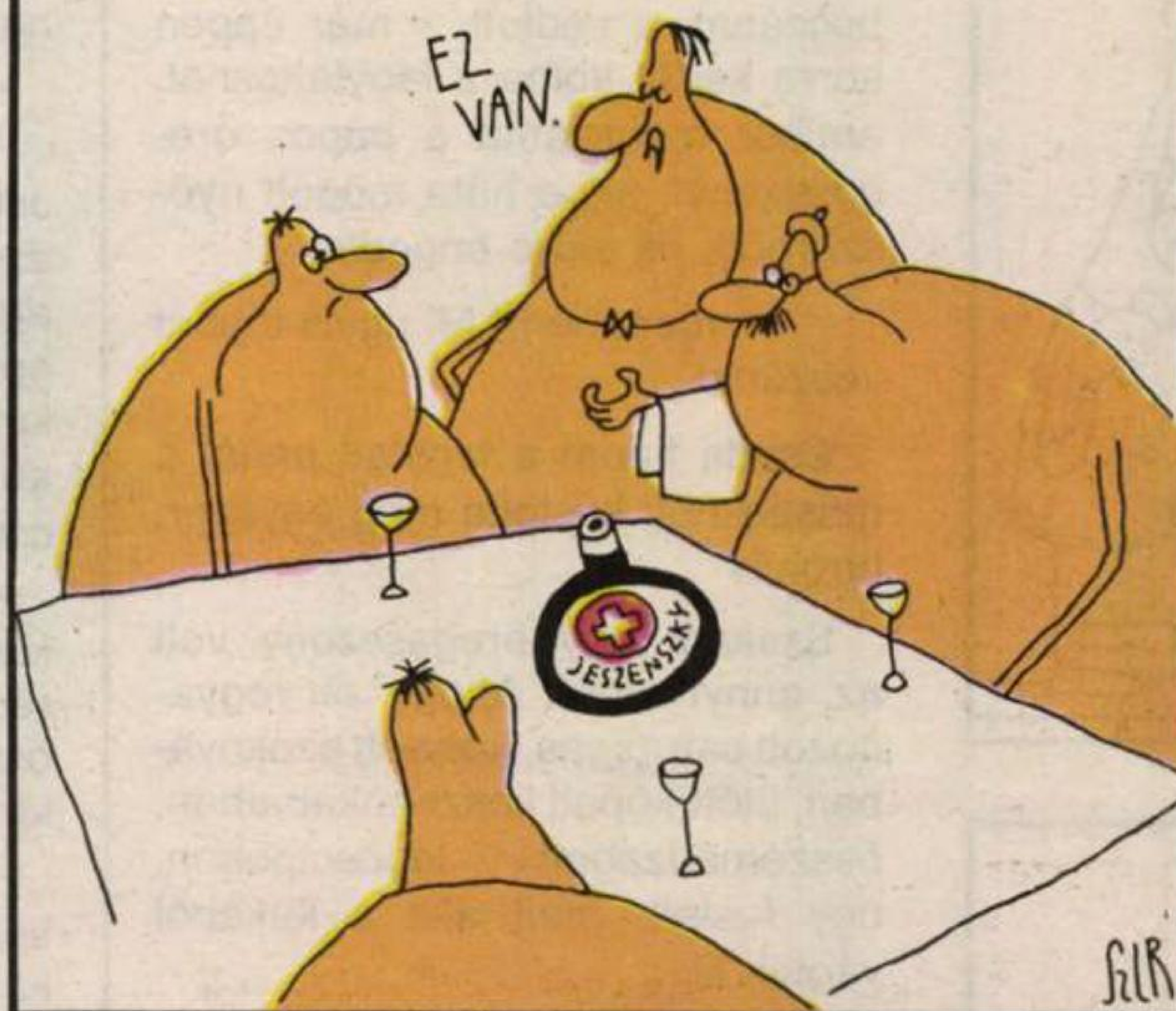

KÉT ÖSSZE NEM TARTOZÓ HÍR:

1. MAGAS RANGÚ VEZETŐK TÁVOZTAK A HM-BŐL

2. VÉGRE KIALUDHATTÁK MAGUKAT A TÖRÖKBÁLINTI ZENDÜLŐK

TÖRTÉNELEM ALULNÉZETBEN

– Ideje már hazamennünk, Sztyopa! Itt robbanásig feszült a helyzet

RAISZÁNAK ÓRIÁSI SIKERE VOLT TOKIÓBAN

DE NEM SZIGETRESZÓLÓ...

NEM SÜL LE A BŐR A KESZTYŰRŐL

Felvette a kesztyűt a privatizátor. Nem ijedt meg a párbajtól – s győzött!

Övé lett a kesztyű.

Papp Laci nevezetes múltú bokszkesztyűpárját egy privatizátor nyerte el, nemes vetélkedésben. Ellenfele csak hatszázezer forintot ajánlott fel a kézrevalókért; hiába, ő – mint a televíziós árverésből kitűnt – csak idegenforgalommal keresi kenyerét. Tehetősebb az, aki az állami vagyon eladásából tengődik: a privatizátor hatszáztízezer forintot kínált, s vihette az árut.

A pénzből így megrendezhető az Adler-emlékverseny; emlékezetes pofonok csattanhatnak el a szorítóban. Balegyenesek és jobbcsapottak egyaránt...

A privatizátornak alkalmasint a balos és a jobbos ütések ugyanúgy szívet melengetőek. Alig pár esztendeje még ő is a balos csapásokat művelte: kerületi párttitkárként. Később, átmeneti időre, még nagyobb kesztyűt kapott: ő lett a pártkincstárnok az egyik – ne találgassuk, melyik – állampártban.

Aztán a piros szorítósarokból átszökkent a másikba: magánvállalkozó lett. Állampárti tapasztalatát az állami vagyon eladásában kamatoztatja.

Jól.

Titkári, kincstárnoki, privatizátori működése után most – **bőkezű** kesztyűvásárló. A sport nagylelkű szponzora. A pofonok völgyének jószelleme...

A jobboldali kormányt jobboldalról előző élkapitalista, aki megmutatja, hogy a templom egerénél is szegényebb állam vagyonából, ha hozzáértően adjuk el, busásan meg lehet gazdagodni.

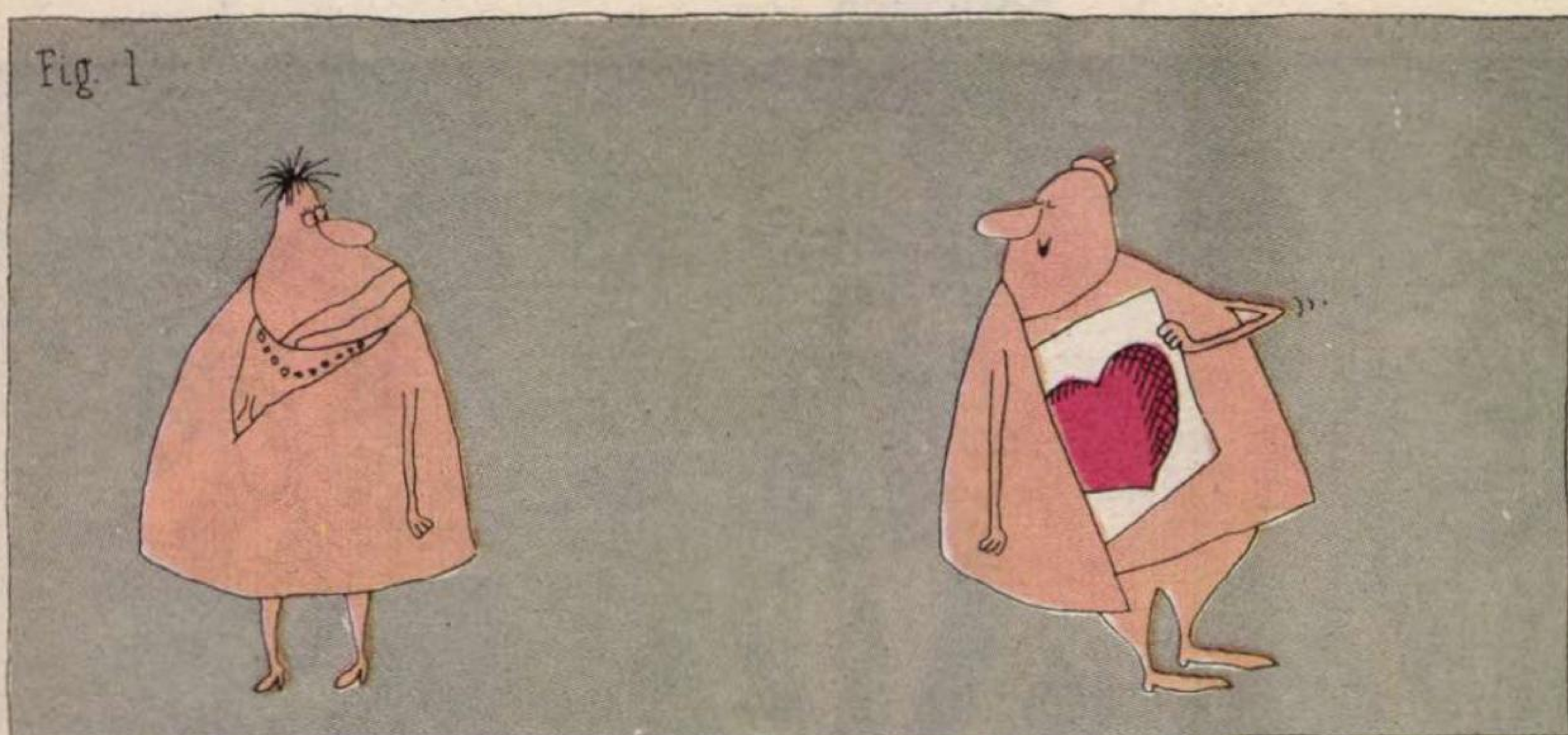
Derekasan küzdött a szocializmusban is, ám az első jobbegyenes után gyorsan bedobta a törülközőt. És az újabb mérkőzésen, íme, alig múlt el az első menet: győztesen lendül keze a magasba. A gong már a nagypolgárt köszönthette.

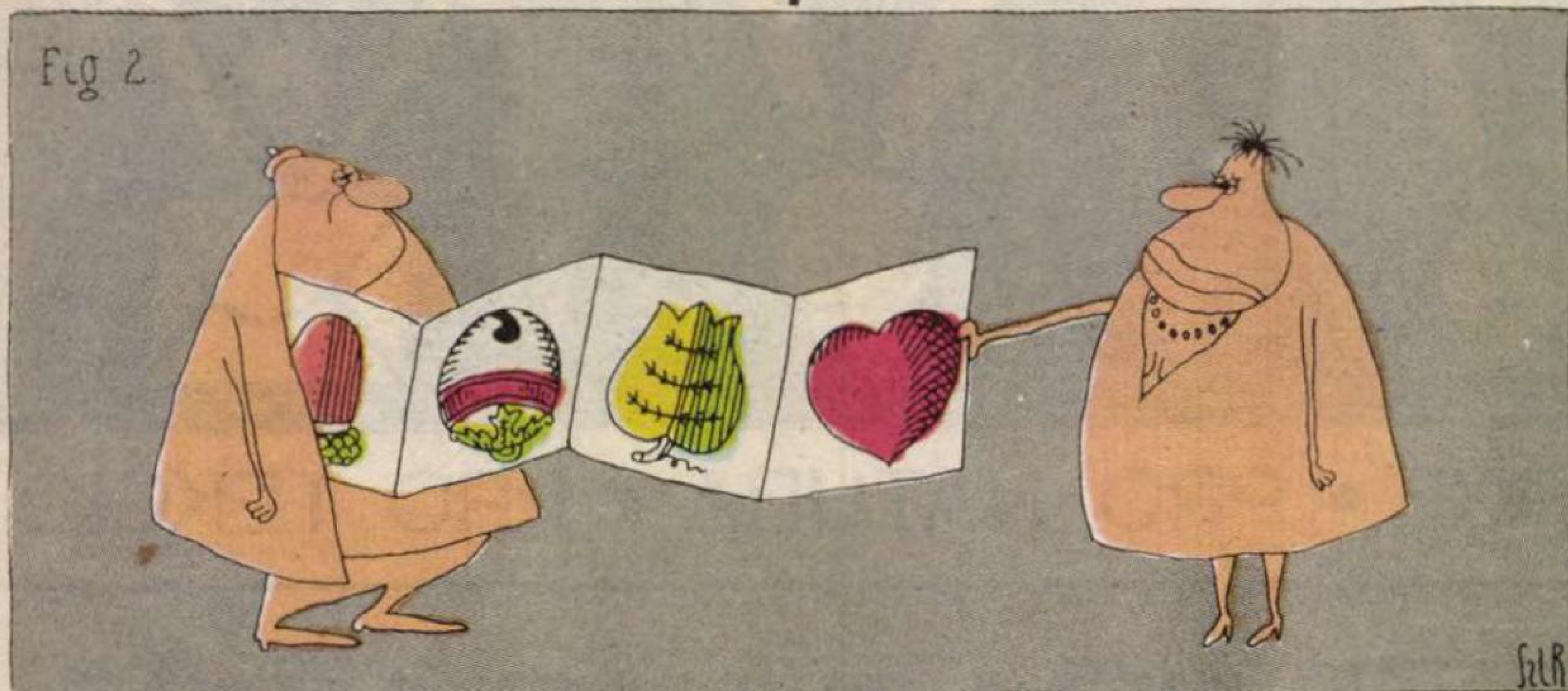
Jó lesz figyelnünk rá, sok k. o. győzelmet arat még, s ha kapna is egy-két monoklit a szeme alá, a régi jó pontozók tudnák a dolgukat...

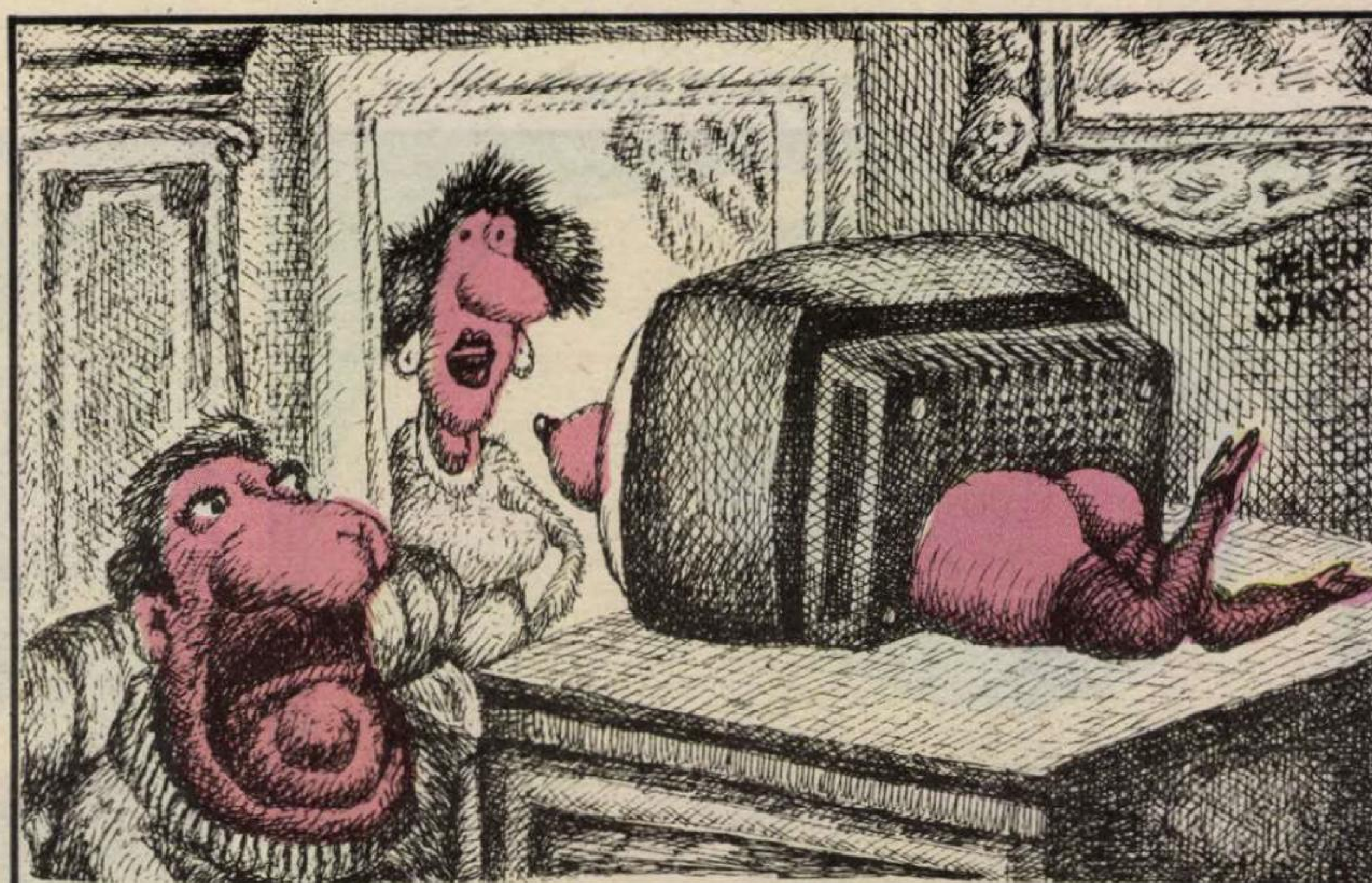
A zöldfülű új versenyzőket pedig hamar megtanítja bokszkesztyűbe dudálni!

Molnár Pál

OPERETT

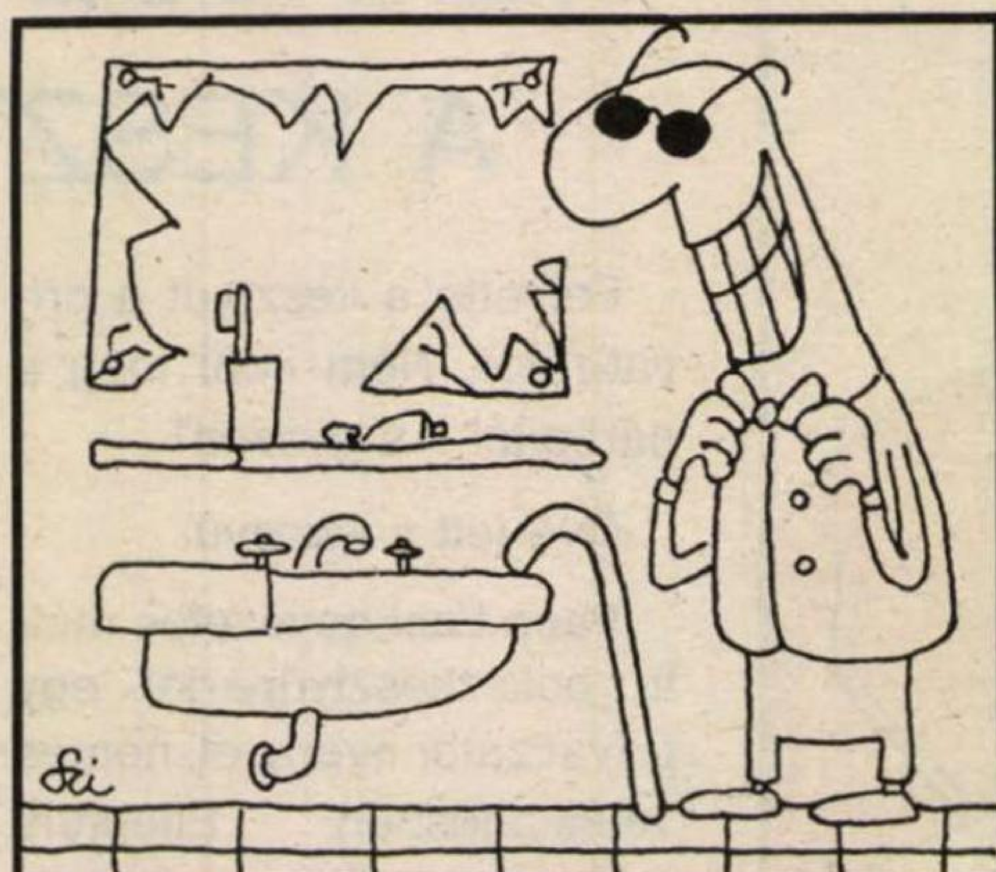
– Nekem hiába magyarázkodsz, ez szerintem pornófilm

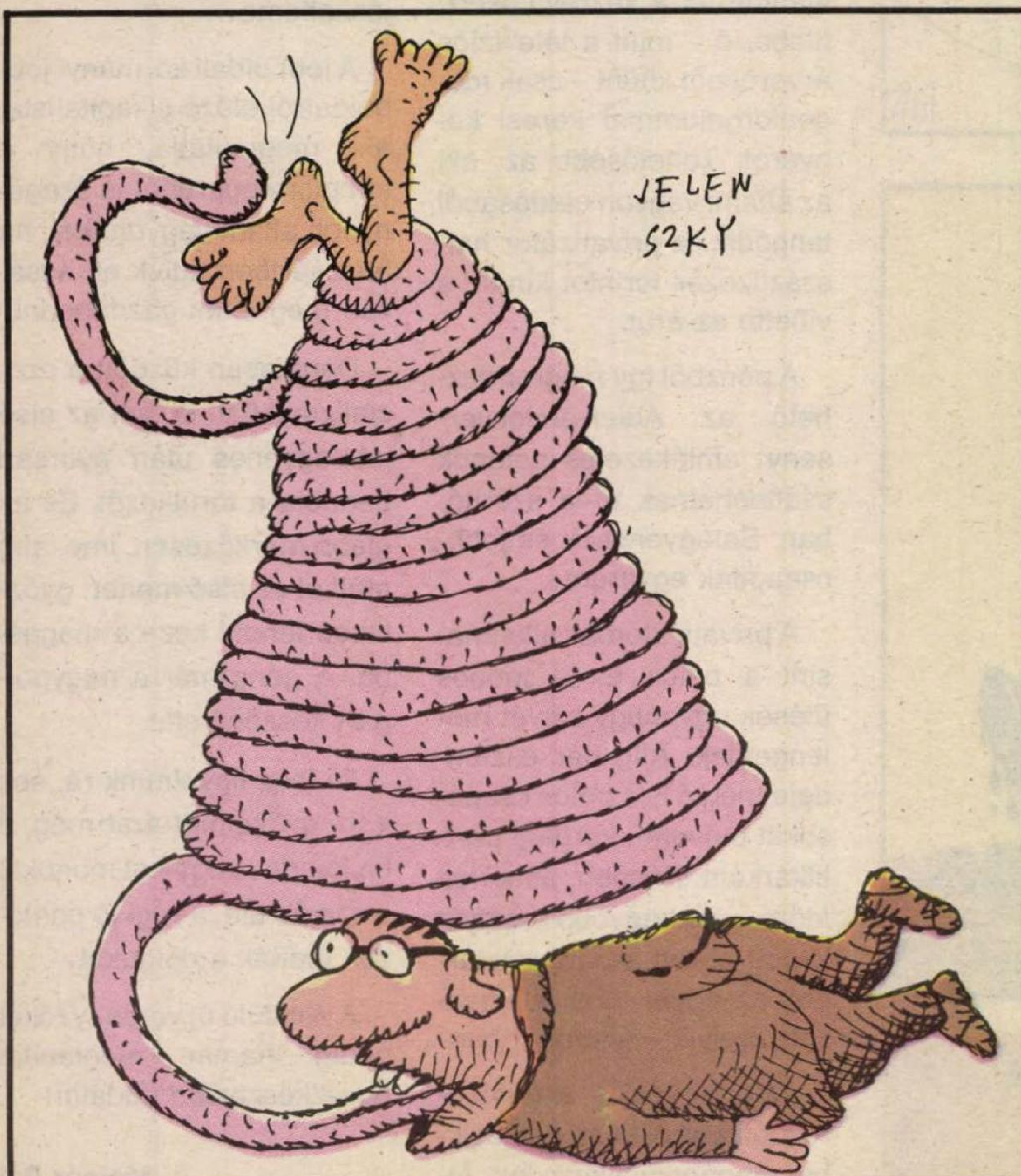
ORVOSNÁL:

– Ne dohányozzon! Ne kávézzon! Ne igyon alkoholt!

– Ebben az esetben meggyógyulok?

– Ebben az esetben össze tudja spórolni a hálapénzt...

FAGYLALT

Az úgy történt, hogy ez az úr, – bocsánat, a vádlott, – már éppen sorra került volna a fagylaltosnál, amikor megszánta a púpos öregasszonyt, aki a háta mögött nyöszörgött, és előre engedte.

– Menjen, néni! Mi úgyis többet veszünk!

Csuda finom a fagylalt annál a maszeknél, kóstolja meg egyszer, bírónő!

Szakadt egy öregasszony volt az, annyi szent! Ahogy' ott rogyadozott cafrangos, koszlott szoknyában, ütött-kopott kosztümkabátban, összemadzagolt laposcipőben, úgy festett, mint akit a kukából vágtak ki...

Kutya meleg volt aznap. Sütött a nap, mint a flepnis pék, a vádlott felesége, meg a gyerekei furt nyűglődtek; mi lesz, meddig állunk még, mikor megyünk a nyaralóba? Hozzá még a kocsijuk is a napon állt, mint holmi megelevenedett Lutra album, tömve a gyerekek kedvenceivel, voltak ott díszhalak uborkásüvegben, papagájok kalitkában, hörcsög, teknőc, kutya, s ki tudja, mi még?

Az öregasszony málna-vaníliával indított, de megbánta és a rumosdió-csokoládé mellett maradt. A kisasszony a gombócokat kiporciózta, majd visszapiszkálta, több tölcsérrel dolgozott miközben a fagylalt egy része a könyökéről lecsöpögve formás tócsácskákká alakult a pulton. A néni időközben újra módosított, mondván, valószínűleg csak egy tízes van nála.

A vádlott felesége nem bírta tovább cérnával.

– Ez a néni mögöttünk volt, nem?!

– Igen, de... előre engedtem...

– Csak te lehetsz ennyire hülye, Jenő! – állapította meg az asszony, azután sikoltva elrohant, mert az egyik kisfiú hasraesett, a másik epét hányt, a kislány bepisilt. A kutyájuk habzó szájjal marta az autó kárpitját, a papagájok rikácsolva egymásnak estek.

– Meglesz, meglesz, aranyoskám! – kutatta át az öregasszony remegő kézzel a kosztümkabát összes zegét-zugát. Még a cipőit is kirázogatta.

– Éppen féllábon ugrált ott, amikor a vádlott hirtelen vadul felhorkant, és púpon csapta az autóstáskájával. Az szegény visítozva menekült, de ő utána vetette magát, még futtában is bele-belerúgva hátulról, míg el nem tűntek a dermedten bámulók szeme elől, a porzó úton...

– Tényleg nyolc napon túl gyógyult?

– Hiába! Nincsen üzlet kockázat nélkül! Az öregasszony sejthette, hogy egyszer ráfázik!

– Ja?! A bírónő nem tudta, hogy ő az idegenforgalom legpofátlanabb vámszedője? Rendre kinéz magának a fagylaltos sorban egy balekot, aki maga elé engedi és a végén még a fagylaltját is kifizeti...

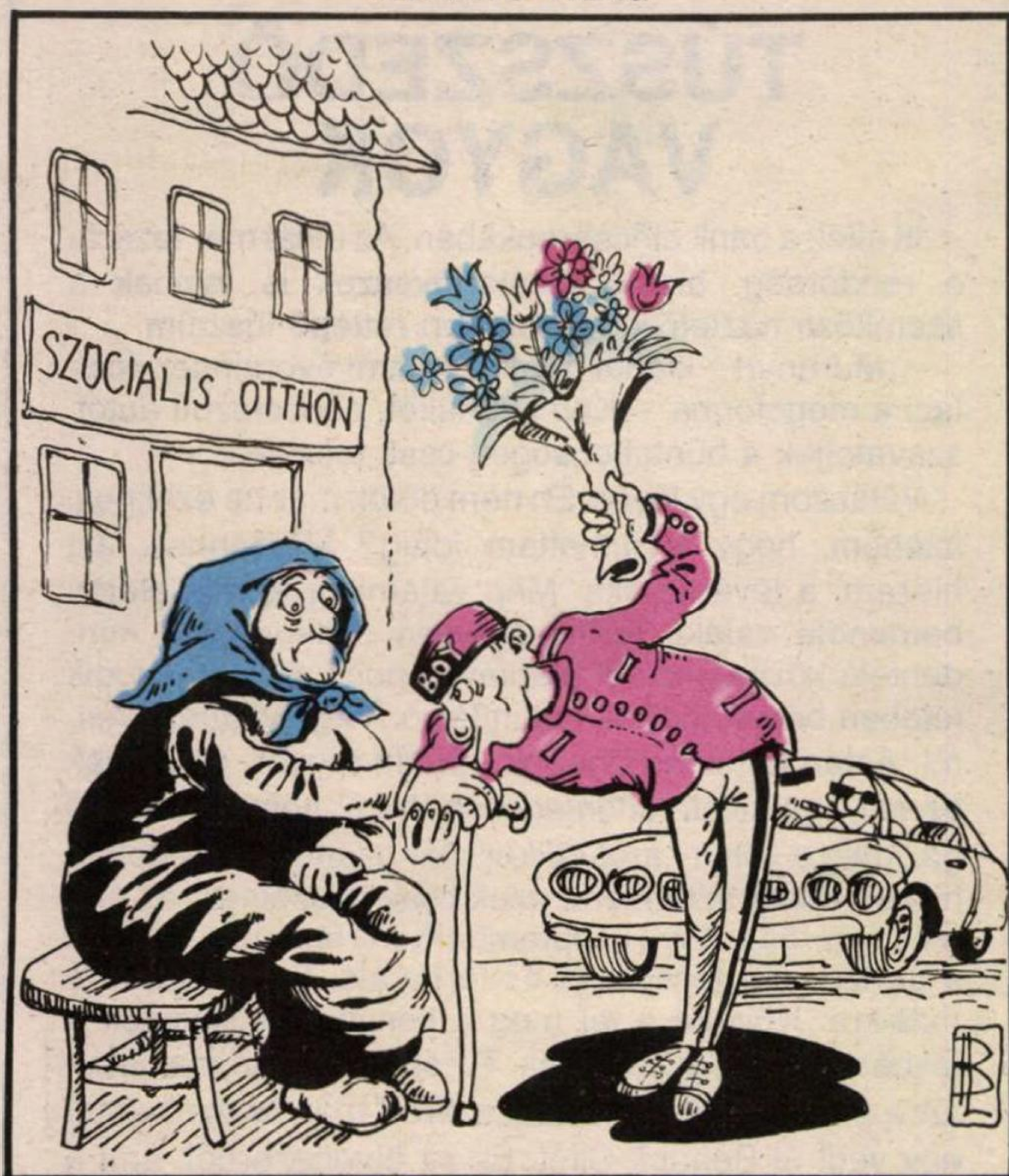
– Én kérem elfogulatlan tanú vagyok, senki pártján nem állok, de a bírónő helyében ezt az ügyet üzletinek tekinteném, és mindenki felmentenék!

– Elvégre emberek vagyunk!

– Vagy nem?

(TPJ)

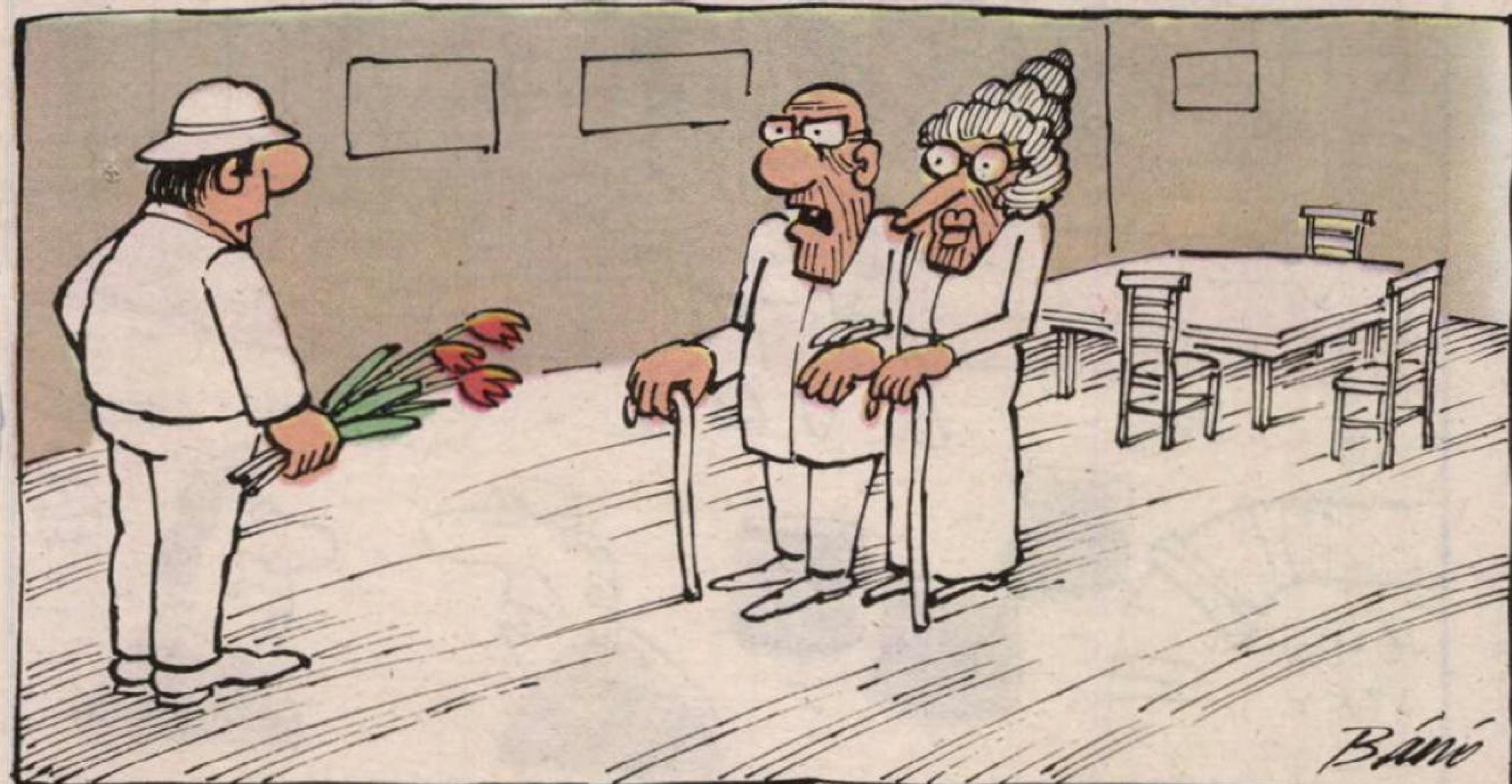
ROHANÓ VILÁG

– A kedves fia kézcsókját küldi, innen az autóból!

„PLAKÁTTERV"

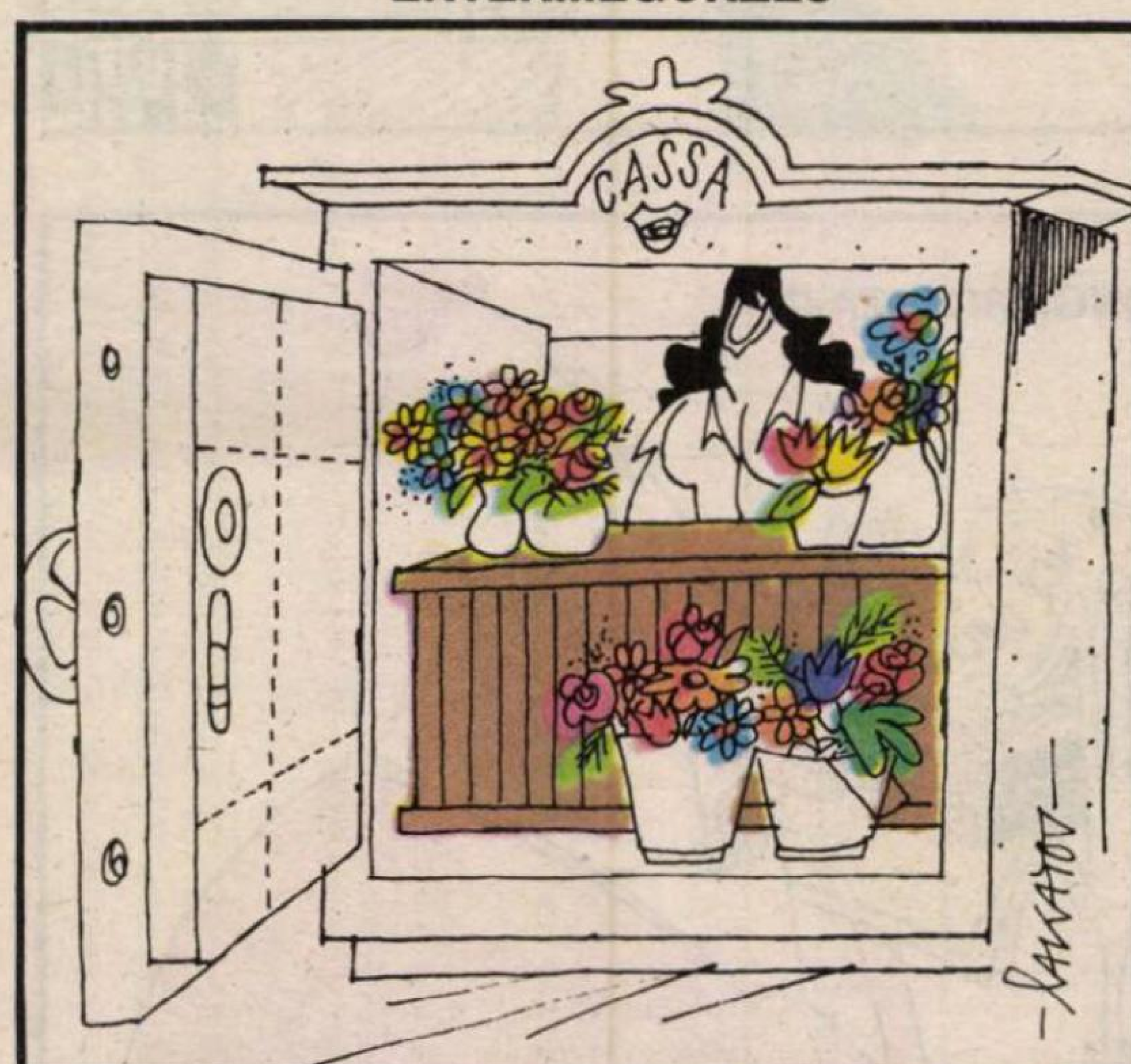

– Legközelebb szegfűt hozzál fiam, mert anyádnak jobban ízlik, mint a tulipán

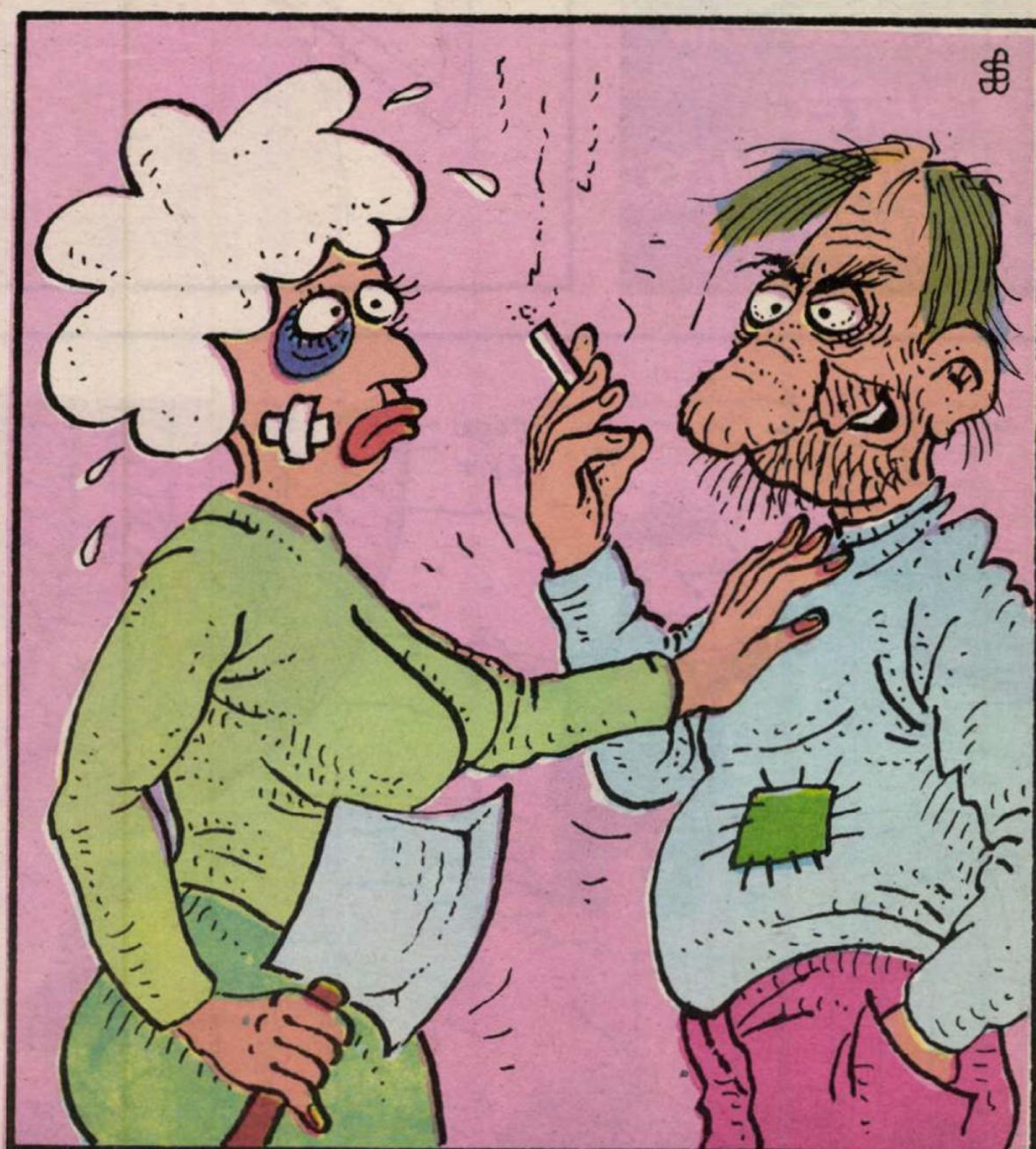
– Az Apu nem volt hajlandó több pénzt adni virágra...

ÉRTÉKMEGŐRZÉS

Ünnep

A küszöbön áll, lenn, topog...
Ám karja lendül: bekopog.
Kapun tábla: Magyarország.
S bár ismeri sanyar sorsát,
halkan benyit. Anyanyelvén
köszön, meghatódva, szendén.
Kezében csupasz kis csokor
(nem celofános nagy bokor),
két könnycsepp, torkán sóhajok:
– Édes szülőm, ím itt vagyok.
Itt vagyok – suttogja halkan,
hisz' tudja: anya csak egy van...
(WB)

– Ne félj, Mutter, ma nem verlek meg, mert Anyák Napja van...

TÚSZSZEDŐ VAGYOK

Itt állok a bank előcsarnokában. Az utcát már lezárta a rendőrség, biztos mesterlövészek is vannak a szemközti háztetőkön. A padlón rettegő túszaim.

– Murányi! – kiabál megint valami nyominger öcsilaci a megafonba. – Kap kétmilliót, páncélozott autót, szavatoljuk a büntetlenségét, csak fejezze...

Válaszom egy lövés. Én nem dőlök már be ezeknek. Istenem, hogy is juthattam idáig? Mindennek, azt hiszem, a tévé az oka. Még valamikor április elején bemondta valaki, természetesen nyakonöntve mindenféle közgazdasági blablával, hogy az év második felében beindulhat az antiinfláció. Vagy valami ilyesmi. Aztán teltek a hónapok. Elmúlt a nyár, amit csak az tett egy kicsit különlegessé, hogy nem emelték a gáz meg a villany árát. Akkor már gyanús volt a dolog, hiszen addig azt hittem, ezek csak beszélnek, az élet meg köp rájuk. Erre szeptemberben robbant a bomba: a parizer ára lecsúszott tíz forint alá. Egyik napról a másikra. Követte a tej meg a kenyér. Csökkentek a lakbérek, a gyógyszerárak. Tíz százalékban maximálták a piaci kamatot. Kétszázezerért már lehetett venni egy vadi új Renault Cliót. És ez ötvenezerből, ami a kezdő tanári fizetésem, elérhetővé vált. De minek soroljam, mindenki tudja. Jöttek a küldöttségek, hogy hadd engedjék el az adósságunkat. Biztos emlékeznek arra a megható képsorra, amikor Göncz Árpád előtt térden csúsznak a japán bankvezérek a parlament Vadásztermében. Ez volt az utolsó csepp. Fölálltam a székből, hozzávágtam a tévéhez. A még füstölgő készüléket kidobtam a harmadikról. Az ablakot se nyitottam ki. Aztán lerohantam az utcára. A parkoló kocsiknak bevertem az ablakát. Kicsavartam egy villanyoszlopot. Kicsit hadonásztam vele, aztán jött egy figura, és hőbörgött hogy mit csinálok. Leraktam a póznát, és hozzávágtam a telefonfülkét. Nagyot nyekkent. Jött egy rendőr is. Olyan pofont kapott, hogy gépi hangon elkezdte mormogni a szolgálati szabályzatot. Elvettem a pisztolyát. Berúgtam néhány kirakatot. Elgáncsoltam két öregasszonyt. Kilőttem a 4-es busz kerekeit. Aztán, amikor már nagyon lőttek rám, berohantam ide, a bankba. Véletlenül. A pénz nem érdekel. De addig innen ki nem megyek, míg vissza nem állítják azokat az áldott, régi állapotokat.

Murányi Marcell

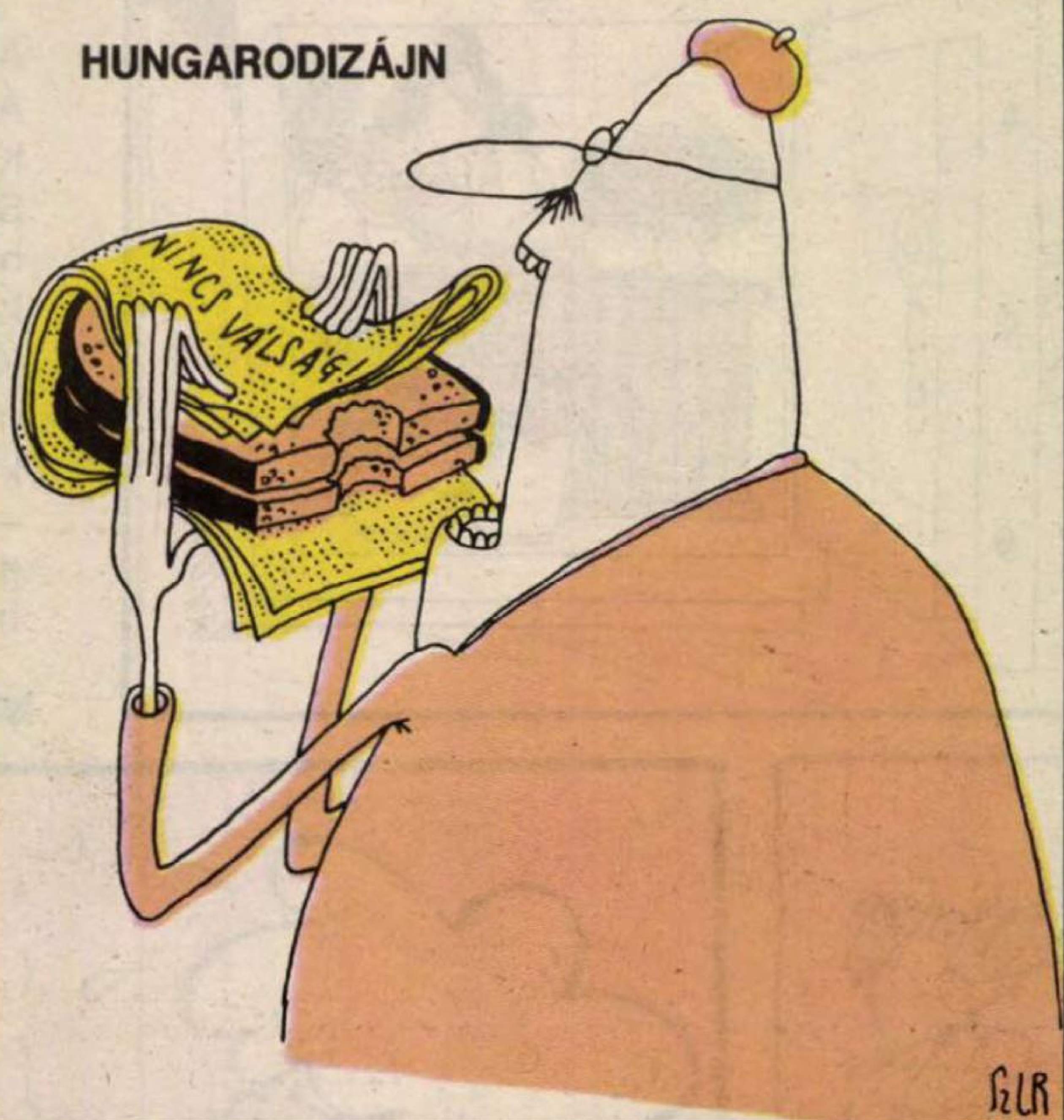
FEJCSERÉK A HAZAI NAGYBANKOK ÉLÉN

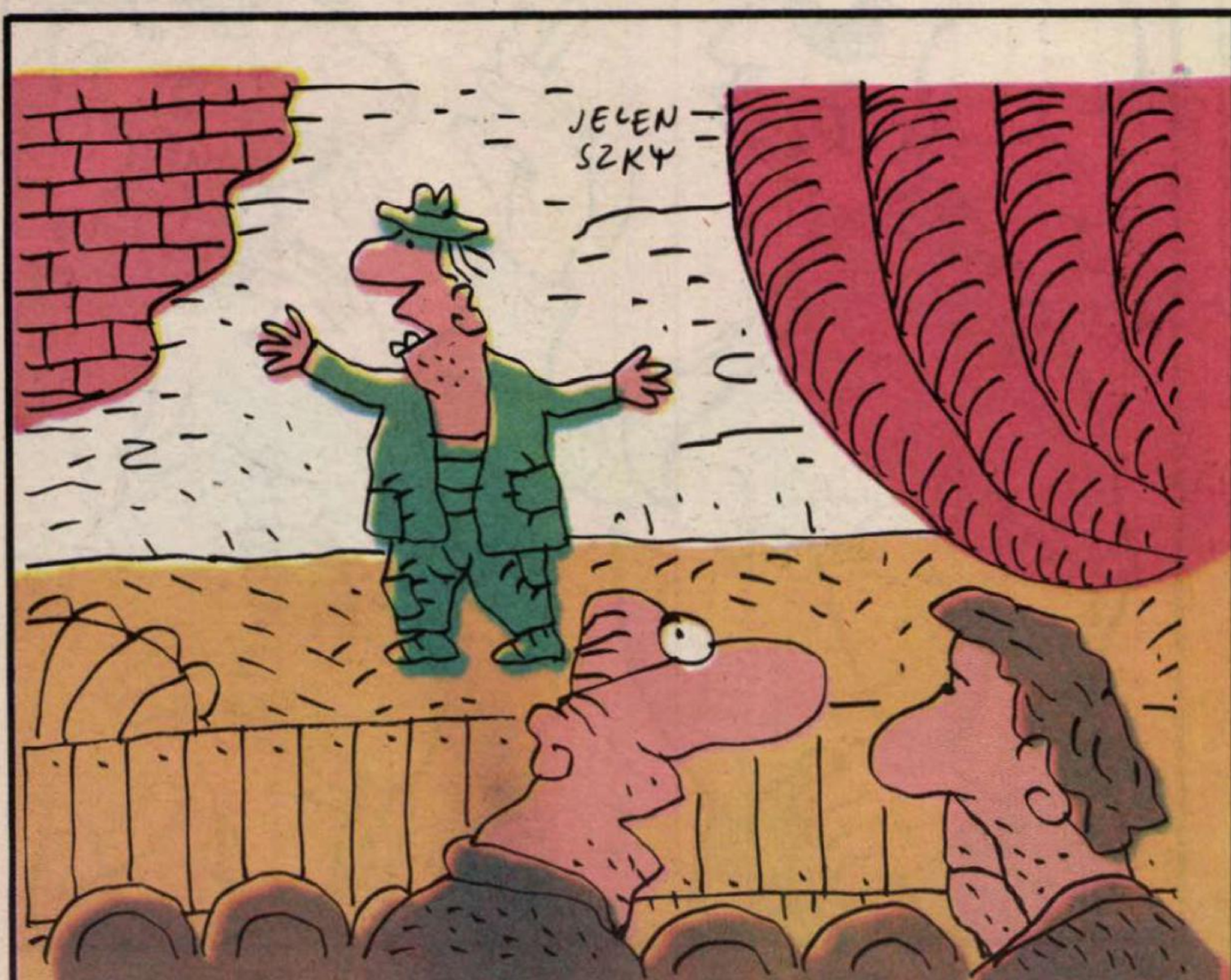
BEZZEG A KAMATLÁBAK MARADNAK!...

*

AZ EGÉSZSÉGNEK IS ÁRA VAN

A BETEGSÉGNEK MEG PLÁNE!

– Sajnos ebből a költségvetésből idén is csak a Koldusoperát tudjuk műsorra tűzni

– Állítólag valami amerikai cég érdeklődik az üzemünk iránt

Marad a ritka szociális háló

A MACSKA

A minap átjött a Merényi néni, összetette a két kezét, úgy kért.

– Ne tessék bántani a macskát!

– Én? A macskát?

– Miért? A másikat nem a tanárnő mérgezte meg?

– Soha nem tennék ilyet!

– Tényleg? Pedig én már az egész környéknek ezt mondtam…

Elkeseredtem.

– Ezt? Énrólam? Aki meleg, szerető otthonhoz juttattam Lucit, a fényes szőrű fekete kandúrt?

– Azt hittük, el tetszett adni a szűcsnek…

Pár nappal később halk kaparászást hallottam. Kinyitottam az ajtót, hát a Merényi néni térdelt a küszöbön.

– Könyörgök, ne tessék etetni a macskát!

– Dehogy etetem!

– Nem értem! Akkor mitől megy a hasa?

Kiborultam.

– Ilyet feltételez rólam? Énrólam, akiről köztudott, hogy tartós tejen tartottam Cimbulát, amíg a gazdája a tengerparton nyaralt?

Lefelé menet, a lépcsőfordulóból szólt vissza.

– Azon a nyáron az a macska egy teljes fél kilót fogyott!

A következő alkalommal a Merényi néni az utcasarkon állított meg.

– A helyzet az, hogy nemsokára világra jönnek a kismacskák…

– Keresztanyára lenne szükség?

– Nem. Csak szeretném megkérni, ne tessék engedni, hogy a tanárnőnél fialjon!

Otthagytam faképnél.

Attól fogva ahová csak mentem, mindenütt a Merényi nénibe botlottam. Ott bóklászott a lépcsőházban, a kapuban, a kertben, az utcán.

Megszólítottam.

– A macskát pásztorolja?

– Minek? Tud az vigyázni magára!

És a képembe vigyorgott.

Felháborodtam.

No de most már elég!

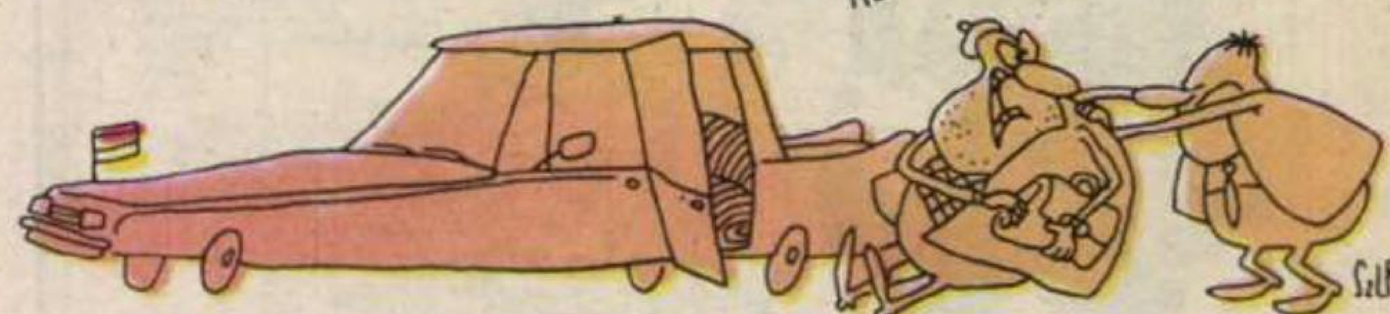
A mérget egy szép, friss sonkadarabba preparáltam, és az éj leple alatt a Merényi néni ablaka alá csempésztem.

Másnap, munkából jövet a felbolydult szomszédságtól hallottam, hogy a Merényi néni – nyugodjék! –, visszaadta a lelkét a Teremtőnek.

Rosszat sejtve botorkáltam hazáig, remegő kézzel illesztettem a kulcsot a zárba, de az a hamvasszürke, pocakos macska a lábtörlőmön azt se mondta bakfitty, és csak úgy, se szó, se beszéd, becikkant az ajtórésen.

(T. Pártos Judit)

A FÖLD NEM FOG SARKÁBÓL KIDŐLNI

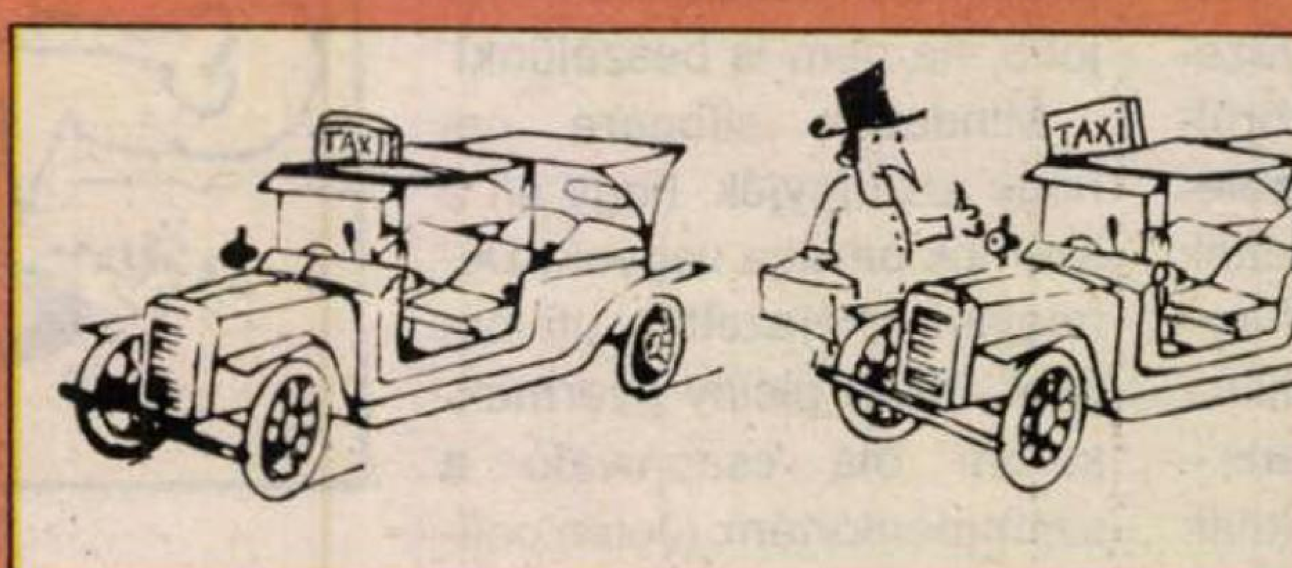

VILÁG-ELSŐSÉG!

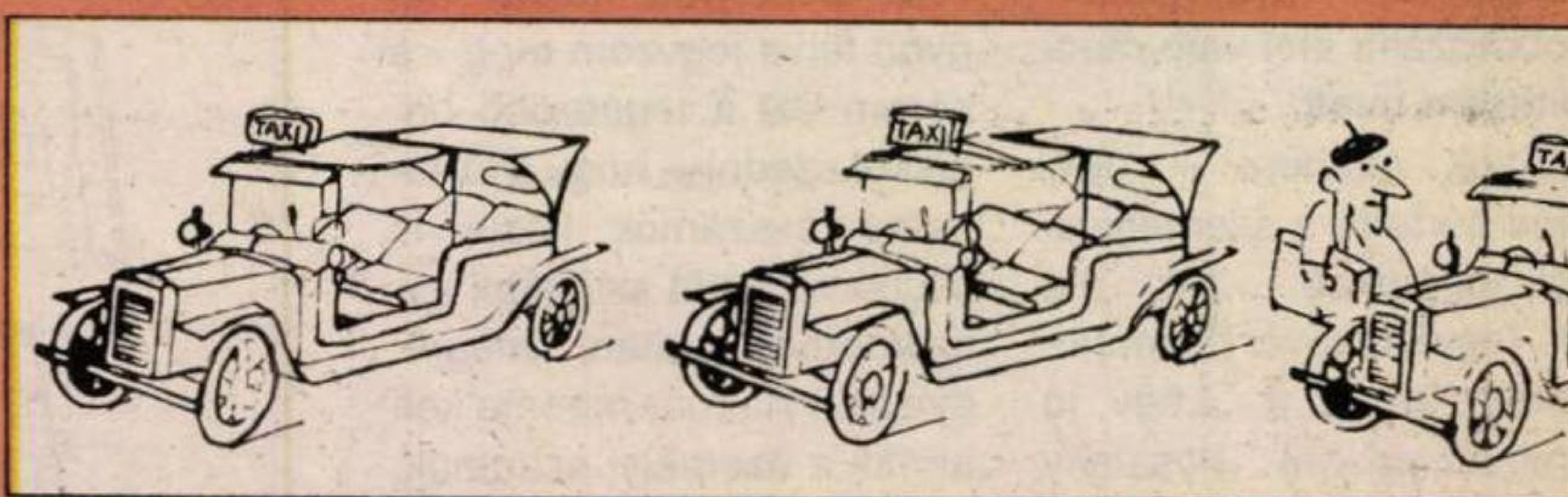
1000 LAKOSRA JUTÓ TAXIK SZÁMA:

New York City:	**1,6**
Párizs:	**2,3**
Budapest:	**8!**

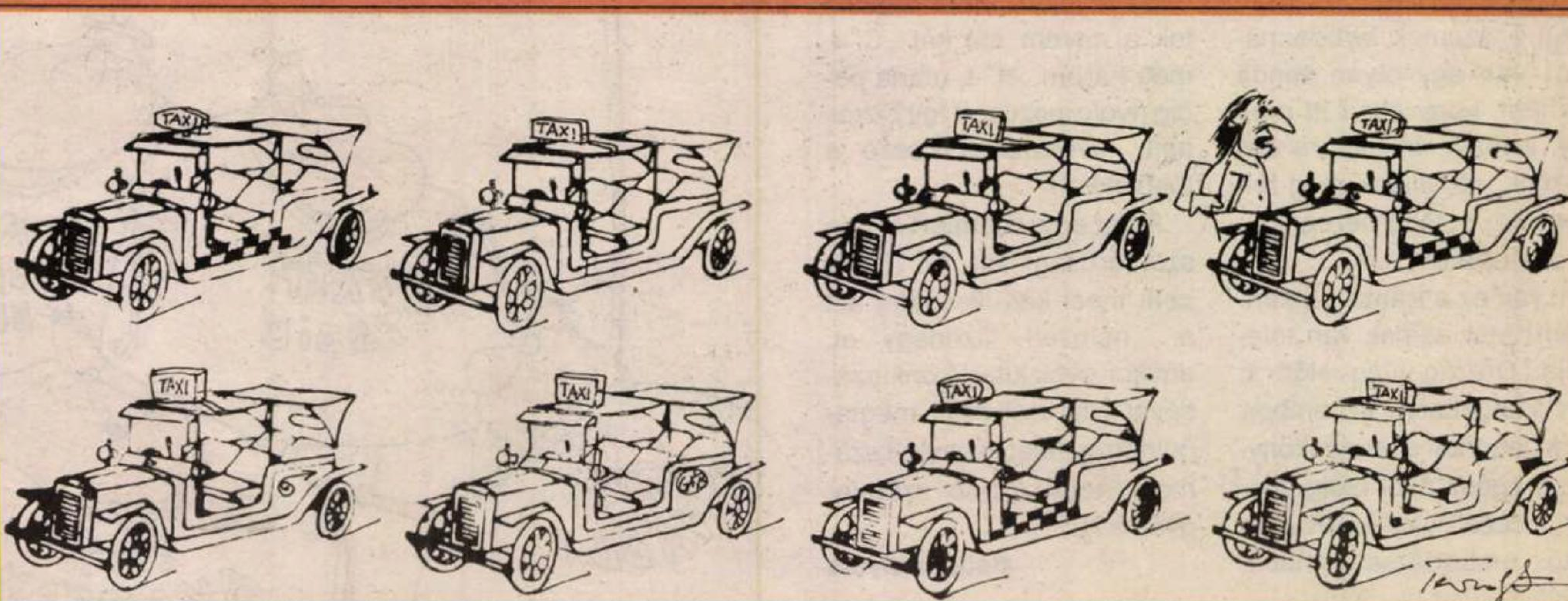

– A Timur és csapata három évvel ezelőtt volt példakép... Most Keresztelő Szent Jánosra gondolj...

Számháború

Baj van a számokkal. No, nem a kétszerkettővel, hiszen arról már régen tudjuk, hogy közel sem mindig négy, hanem a személyi számokkal. Kiderült róluk ugyanis, hogy alkotmányos jogainkat sértik, ergo: törvénytelenségek bekövetkezéséhez vezethetnek! ... – Nofene! – mondhatnám most –, ezt eleddig miért nem tudtuk?! Erről eddig senki nem szólt egy szót sem! Én, balgán félrevezetett állampolgár, még örültem is neki, hiszen bevezetése óta ritkábban tévesztettek össze az egyazon nevűekkel, alig kellett hetekig kilincselni elcserélt fizetésem – horribile dictu! – másoknak tévedésből „rámtestált" adótartozása alól való mentesítésem miatt.

Ennek ellenére – úgymond sértette a személyességi jogainkat. ...No, „ha lúd, legyen kövér!" mondhatnám én is a „Légy jó mindhalálig"-ból Pósalaky urat idézve. Nézzünk csak körül a számok birodalmában! Van egy olyan sanda gyanúm, hogy akad itt még egy, s más. Ha már rendet teszünk, ne álljunk meg félúton! (vö.: „félig berúgni" – kidobott pénz!)

Itt van ez a fránya telefonszám! Már akinek van telefonja. Ország-világ előtt ki van szolgáltatva az ember. Bárki felütheti a telefonkönyvet, s egész éjjel hallgathatod „vicces", vagy csak unatkozó „embertársad" maceráit. Ne is beszéljek a különböző gépjármű rendszámokról! Valaki felfirkantja az utcán egy névtelen bejelentés céljára – és mihelyst a nyilvántartás azonosít, kezdődhet az újabb kálvária. ...Házszámtábla! Haragosod a te járdádra önti a szemetét, a közterületfelügyelő a tábla alapján beazonosítva bírságra kötelez, s máris itt az újabb kellemetlenség! A postai irányítószámról már jobb, ha nem is beszélünk!

Mindezek ellenére nehogy azt higyjék, hogy én a számok barátja vagyok! Dehogyis! Kifejezetten utálom őket, mivel piciny gyermekkorom óta csapnivaló a számmemóriám. (Jelen politikai viszonyok között nagyon félve jegyzem meg – s kérem ezt a legapróbb betűkkel szedni –, hogy a történelmi évszámok közül is csupán a saját születési évszámomat tudtam megjegyezni!) Ha már mennie kell annak a személyi számnak, hadd menjen! Majd ragasztok a nevem elé két „C"-t, meg három „H"-t, utána pedig nyolc ipszilont! Így biztos nem tévesztenek össze a többiekkel!

Azért egy valamiért mégis szomorúság tölt el. Miért pont most kell likvidálni azt a „nemzeti tizenegy"-et, amikor évek kitartó önkínzásával végre sikerült megtanulnom a saját személyi számom négy utolsó számjegyét is?!

Bodnár Gyula

SZOMORÚ TÉNY:
– Mi kell a rendszerváltáshoz?
– Humorérzék...

Hatalomgyakorlás magyar módra: LEVÁLTÓ-GAZDÁLKODÁS

ÜNNEPI ZÁSZLÓDÍSZ

– Mondja, kedveském, milyen küdöttségek gyüttek Pestre?

Atomfegyvereket tároltak hazánkban
ENNYIT A MEGBONTHATATLAN BARÁTSÁGRÓL...

A LEGOPTIMISTÁBB ORSZÁG

Pfuj, Közbiztonság!

Belépek a bérszámfejtés kis szobájába, és mit látok?

Azt látom, hogy bérszámfejtő Etuska az íróasztalára borulva zokog.

– Már megint? – kérdem elborzadva.

Rám emeli könnyáztatta szép, barna szemét, bólint.

– Igen, már megint. Ebben az évben már másodszor. Fényes nappal. Úgyszólván a szomszédok szemeláttára.

– Most hogyan?

– Most... hátulról.

– Az mit jelent?

– Azt, hogy a világítóudvar ablakán át. Tegnap így törtek be a lakásunkba.

– Megáll az ember esze! Micsoda állapotok! És mondja, Etuska, mit vittek el?

– Ami mozdítható csak maradt. Tizenhét csaptelepet eredeti csomagolásban. Huszonegy svéd zuhanyozórózsát gégecsővel, komplett. Reduktoros biztosítótáblákat. Vagy száz süllyesztett kapcsolót, konnektort. És még sok mást is.

Kicsit meghökkentem.

– Kisaranyos, honnan volt maguknak ezekből a cuccokból ilyen rengeteg?

– A férjem hozta haza. Amikor a gyárat, ahol dolgozott, elkezdték szanálni. Elterjedt, hogy gyanús káefték fogják megkaparintani. Esetleg külföldi tőkések kezébe kerül. Így hát az uram is, meg a többiek is megmentették, ami még menthető. És most tessék, hiábavaló volt a sok cipekedés. Az utolsó darabig megfújták a hazamentett szerelvényeket a tolvajok! Mert ebben az országban senki sem védi meg a kisemberek tulajdonát!

Láttam, hogy mindjárt újra sírógörcsöt kap, hát hamar rászóltam.

– Mondja, Etuska drága, az első alkalommal mit vittek el az átkozott gengszterek?

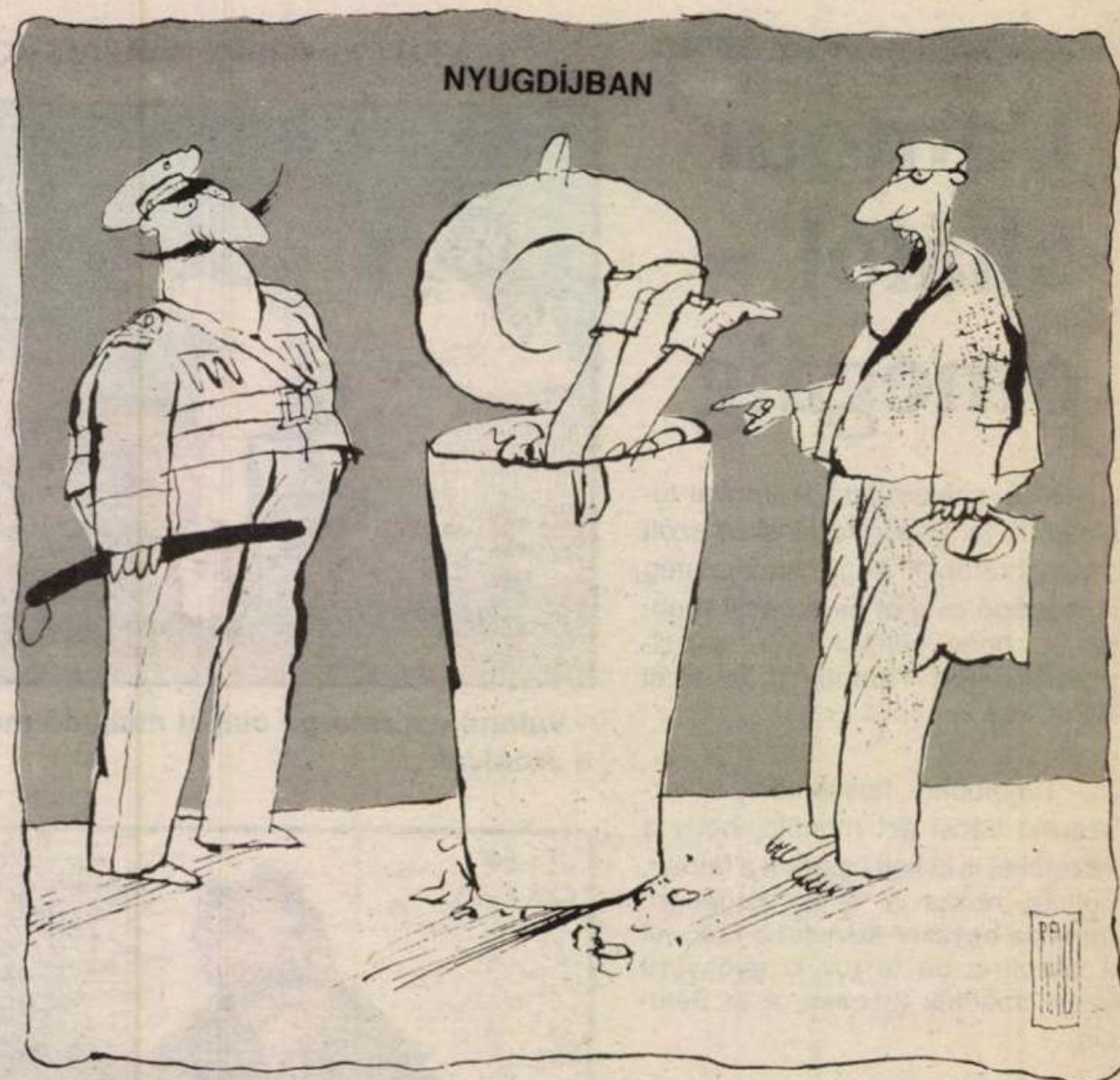
– Akkor... hüp... akkor három videót... hüp... Meg két lézeres CD Playert, ötven lemezzel... Három Sumit Super kommunikátort... Kisebb számítógépet... Folytassam?... Meglovasították mindent, amit a papa nyugdíjazás előtt összegyűjtött. Szuvenírnek. A munkahelyéről. Az Elektronikai Kalkulátor Intézetből. Csak hogy legyen pár emléktárgya... Hát rosszul kalkulált szegény... Mert újabban a betörők úgy járkálnak ki-be tisztes családi otthonokba, mintha trafikba mennének. Hát nem szörnyűség?

Egy pillantást vetett a karórájára, rendezkedni kezdett az asztalán, bezárta a fiókokat.

Hát igen, lejárt a munkaidő.

– Viszlát! – mondta, és szórakozottan betette a hivatal utolsó Gyrat gyártmányú táskaírógépét a sportszatyrába.

(K. A.)

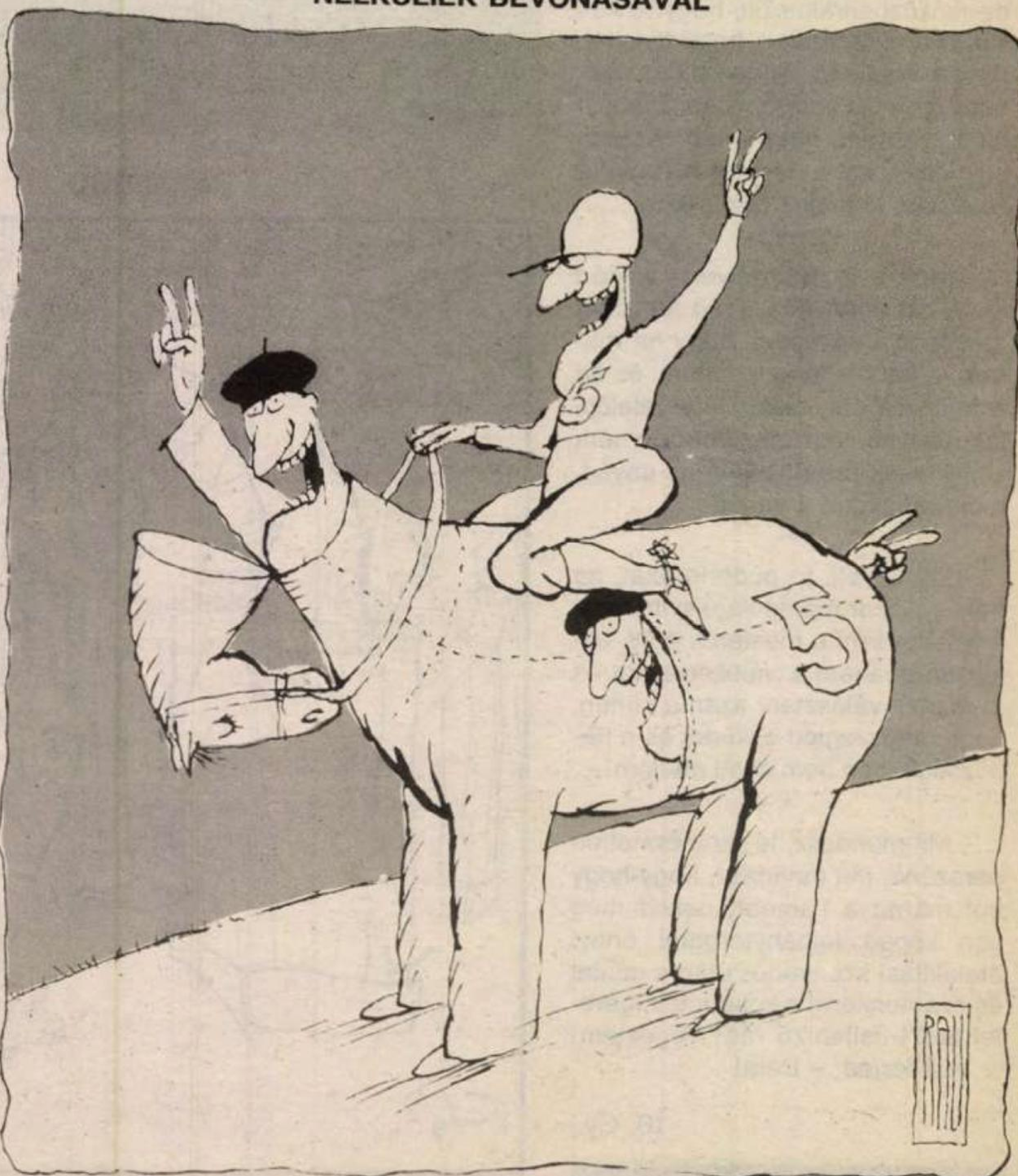

– Csak megnézi a feleségem, hogy van-e valami a pult alatt...

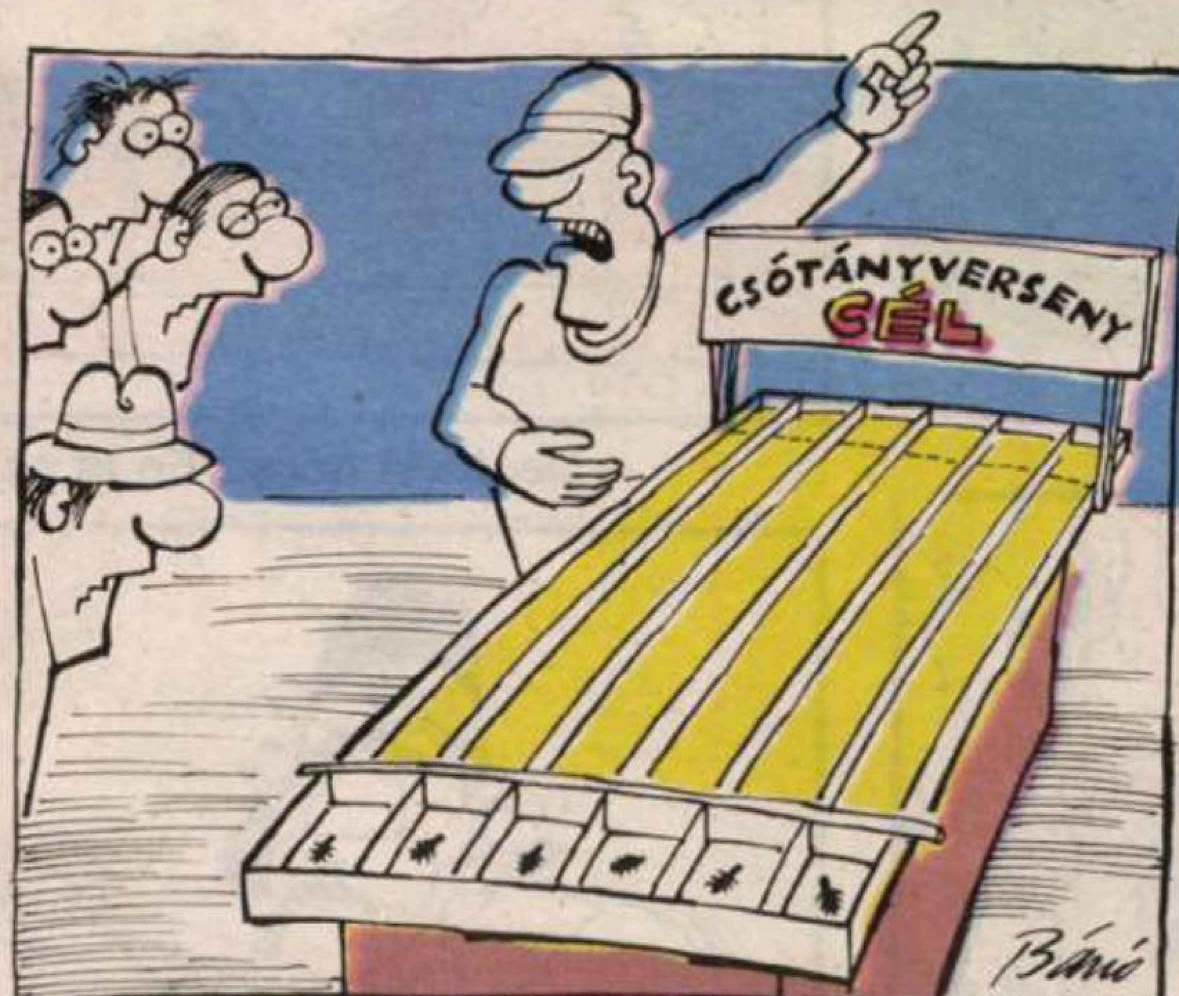
– Géza bácsi, elhoztam a te dögcéduládat is, amit a titkosított személyi számunk helyett kaptunk...

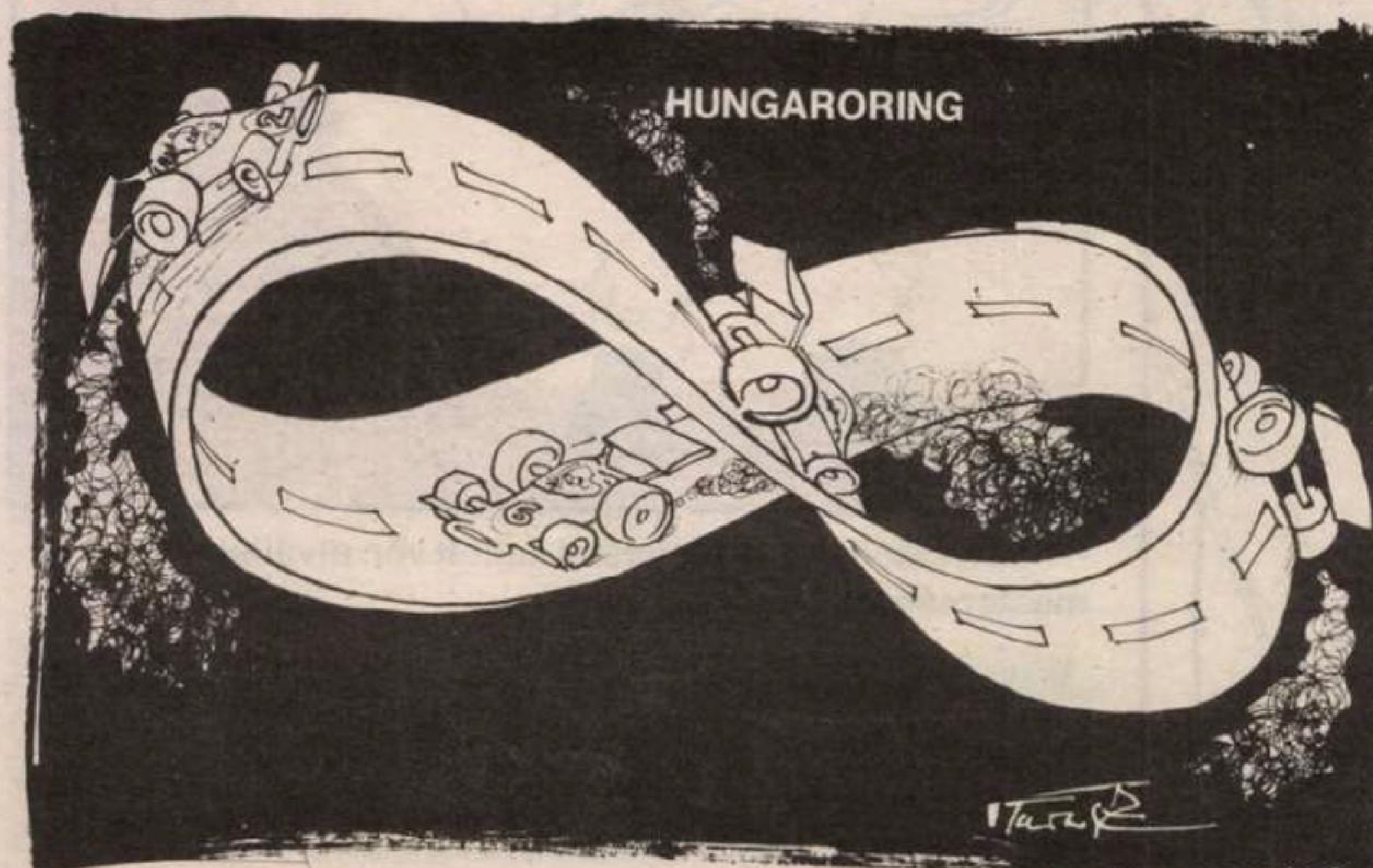

JAVASLAT ÚJ LÓVERSENYEZÉSI FORMULÁRA, MUNKANÉLKÜLIEK BEVONÁSÁVAL

– Nálam fogadjanak, emberek, ezt a pályát nem háborgatja a vagyonügynökség

„L'amour" alfától – omegáig

...– Kicsi szívem, drága angyal tubicám, a te tündéri férjecskéd szólt a vízszerelőnek, hogy csinálja meg a csöpögő csapot és a bácsi megígérte, hogy holnap kijön, puszi-puszi cherry, l'amour a te kicsi Bélucikád...

*

...– Tündibündi husifalatka, a vízszerelő bácsi azt mondta, hogy a vezetéket is ki kell cserélni a falban, holnap hozza a teljes cugehőrt, most az egyszer kevesebb időd jut a sminkre, de te így is gyönyörű vagy, imádlak te édes, a te Bélucid...

*

...– Édes kicsi csillagom, csak egy pici türelem, mert a kőműves bácsi azt mondta, hogy amit a vízvezetékes bácsi kivésett falat, azonnal visszarakja, tubicám csak egy hétig nem lehet fürdeni, de hazajárunk majd drága anyukádhoz, csak kicsit légy türelemmel és lesz sok – sok l'amour, a te Bélád...

*

...– Anyukám, még egy kis türelmet, tudod a fürdőszoba és a szoba közti fal újraépítéséhez egy kicsit több idő kell, ezt a pár hetet az étkezőben alva is kibírjuk, ne csüggedj kicsi drágám, puszi Béla...

*

...– Édes fiam, én nem tehetek róla, de időközben kiderült, hogy le kell cserélni a tapétát, a bejárati ajtót, meg a kéményt, hiszen tudhatnád, hogy egy csöpögő csap mennyi hibát takarhat, hát maradj nyugton egy kicsit, azt a négy-öt hónapot a sátorban, ki fogjuk bírni. Béla!...

*

...– Neked is kis szívem, neked is..., hát miért nem éred fel azzal a csöppnyi eszeddel, hogy ha muszáj, a tetőt is át kell építeni, és ha a fejünkre dől, akkor ki a felelős, talán én, no nem fiam, abból te nem eszel, csak biztatgasson az anyád, majd meglátod a végét!...

*

...– Ide figyelj, te púderlerakat, ha még egyszer málépofájú sviháknak fogsz nevezni a mesterek előtt, akkor én beadom a válókeresetet és el fognak választani azon a címen, hogy megszegted esküdet és a nehézségekben nem álltál mellém!...

*

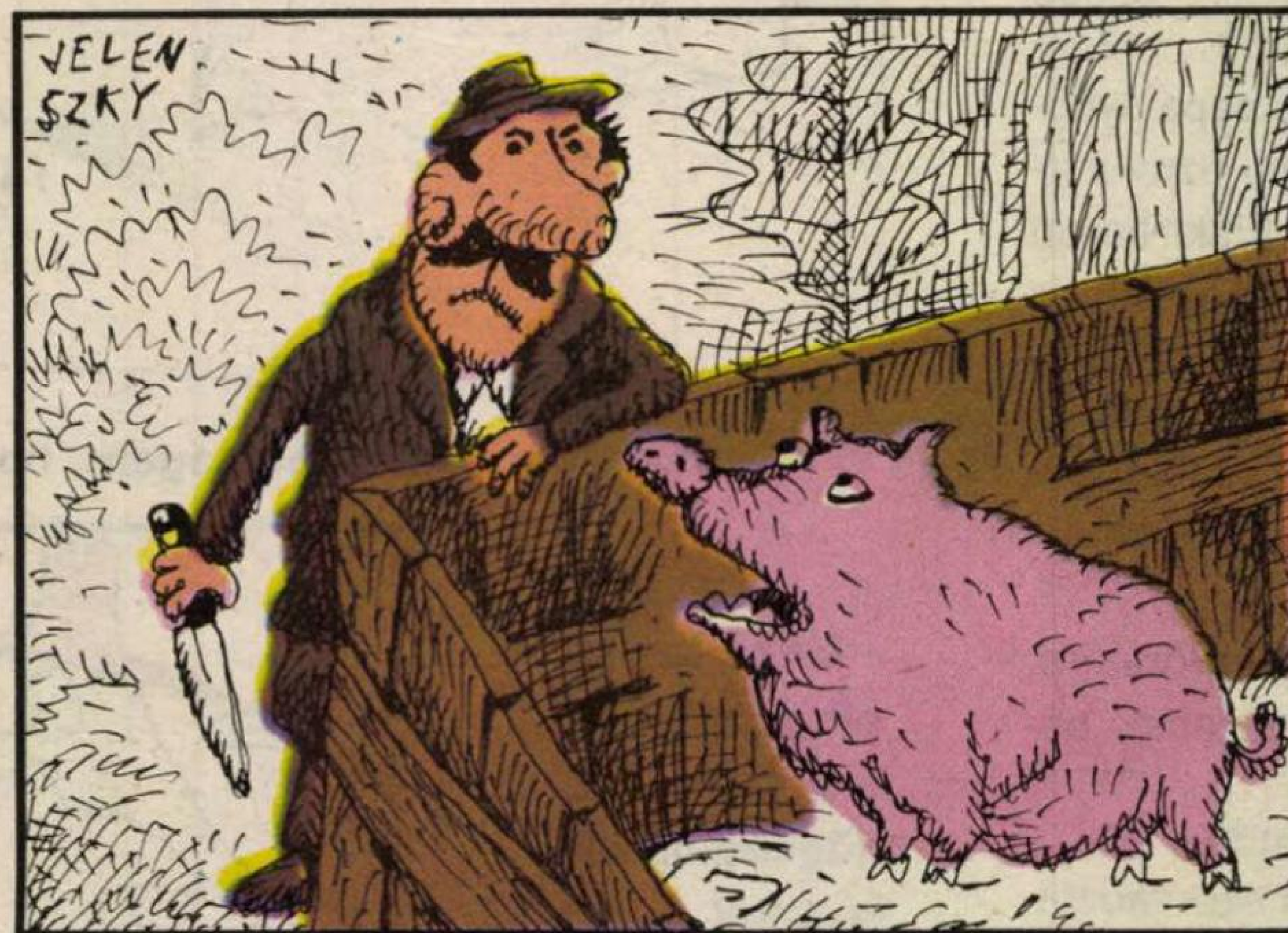
...– Mit mondasz, te szemérmetlen perszóna, mit mondasz, hogy-hogy hol marad a l'amour, neked még van képed felhánytorgatni ennyi átalakítási szenvedés után a múltat és számonkérni a sosem tett ígéreteimet?! Jellemző rád! Végeztem! ...Volt férjed; – Béla!

(B. Gy.)

ÁTÁLLÁS FARMERGAZDÁLKODÁSRA

– Valami napraforgó olajjal működő műlovat csinálnak a Józsival...

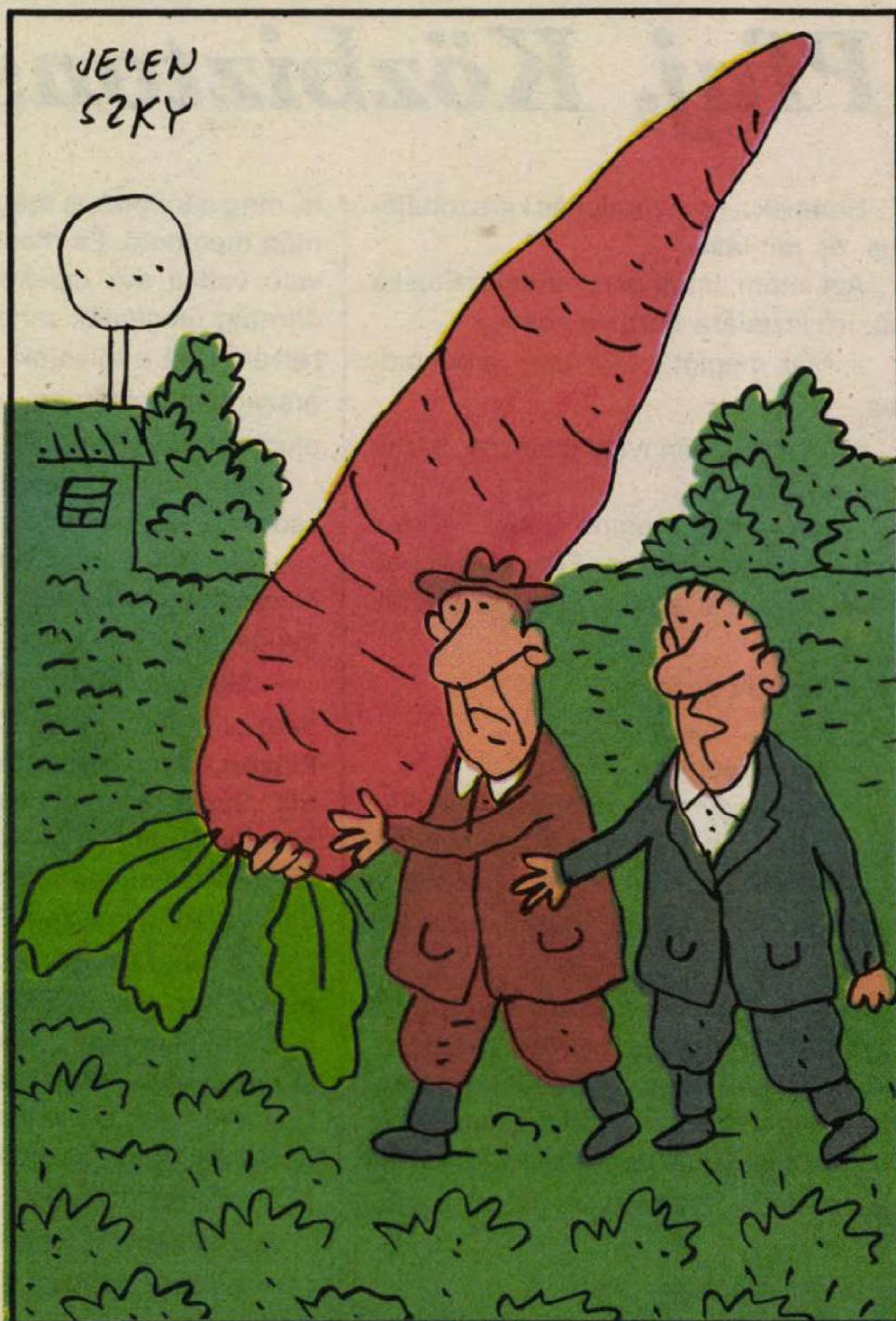

– Fogsz te még sírni utánam jövőre!

Kettéválnak a kisgazdák?
IGEN.
KISGAZDÁKRA
ÉS MÉG KISEBB GAZDÁKRA...

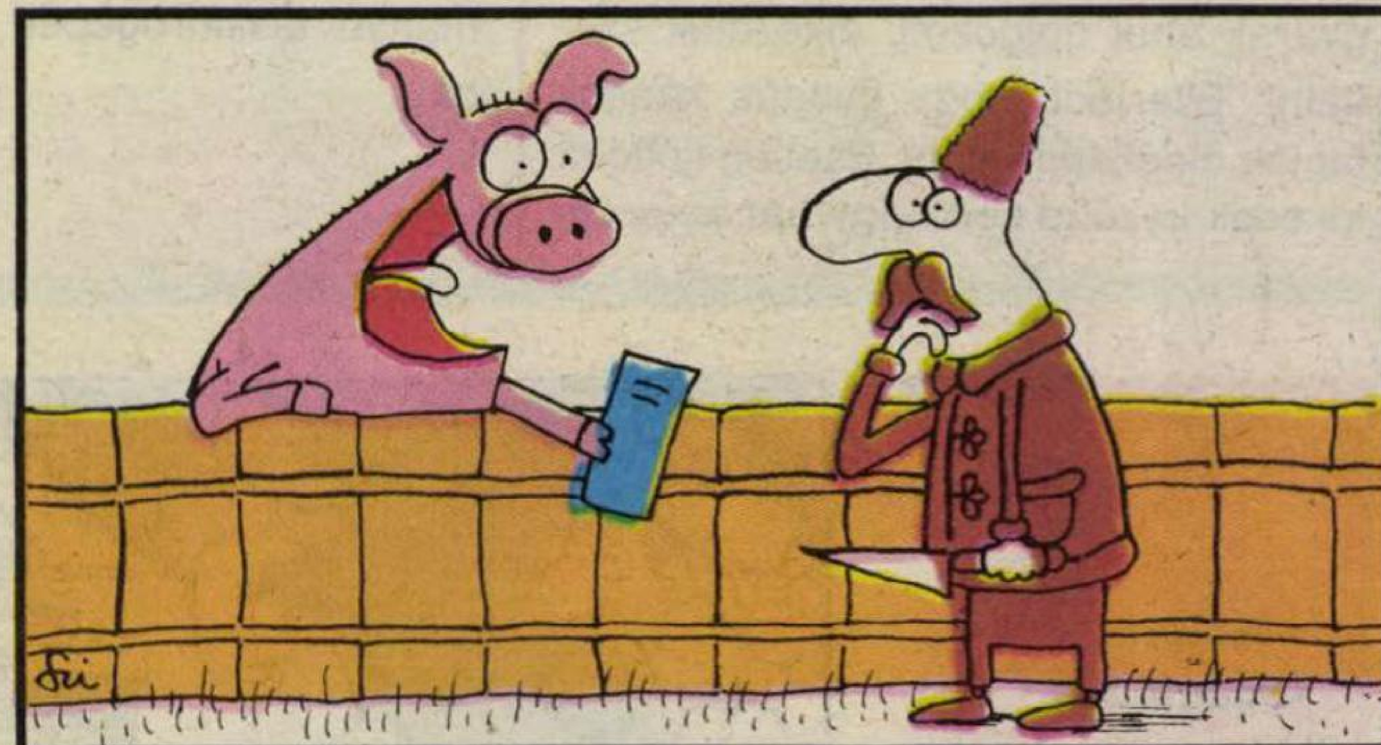
PARKERDŐ

– Valami szovjet fajta, rakétatámaszpont álcázáshoz fejlesztették ki

PÁRTFEGYELEM

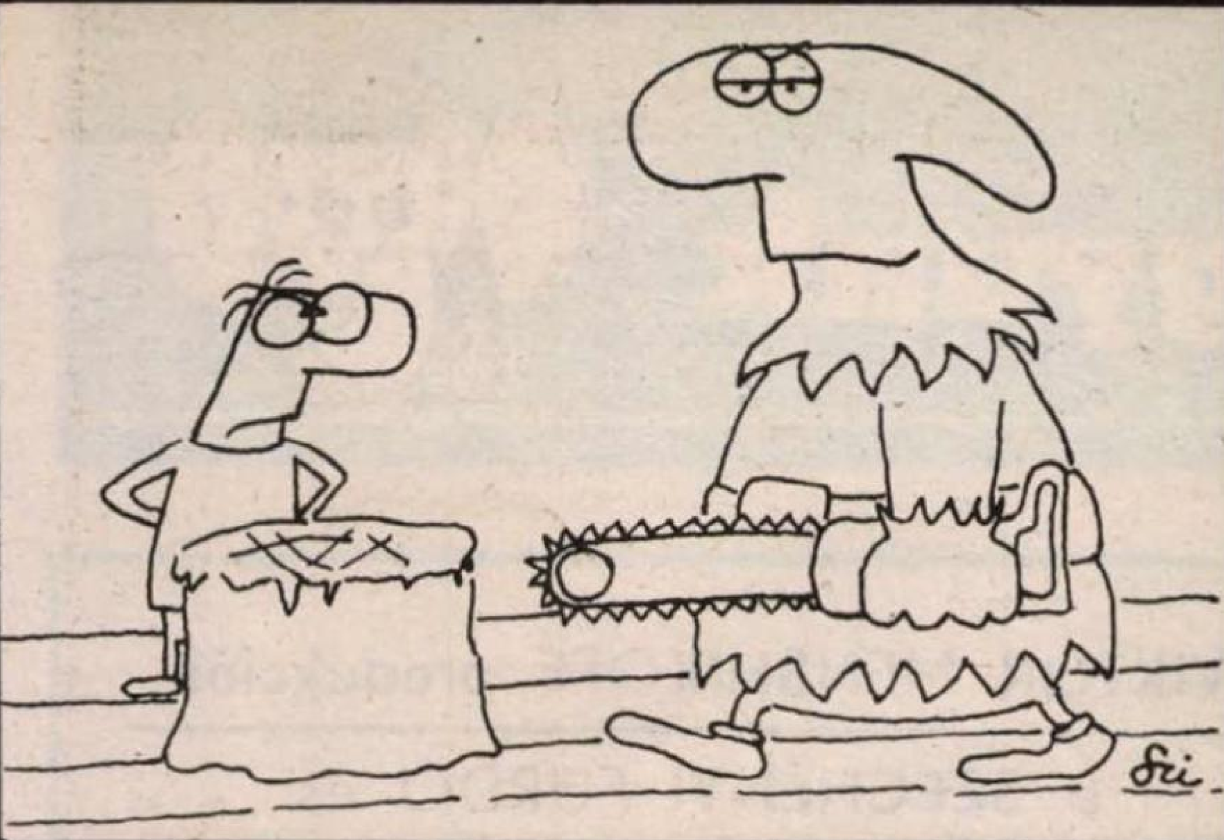
– De Józsi bácsi! Én is párttag vagyok!

– Phű... Mégiscsak főállásba kellett vón elvállalni a polgármesterséget!

Buddha-szentély épül Zalaszántón
NÉZEGETHETJÜK MAJD A KÖLDÖKÜNKET...

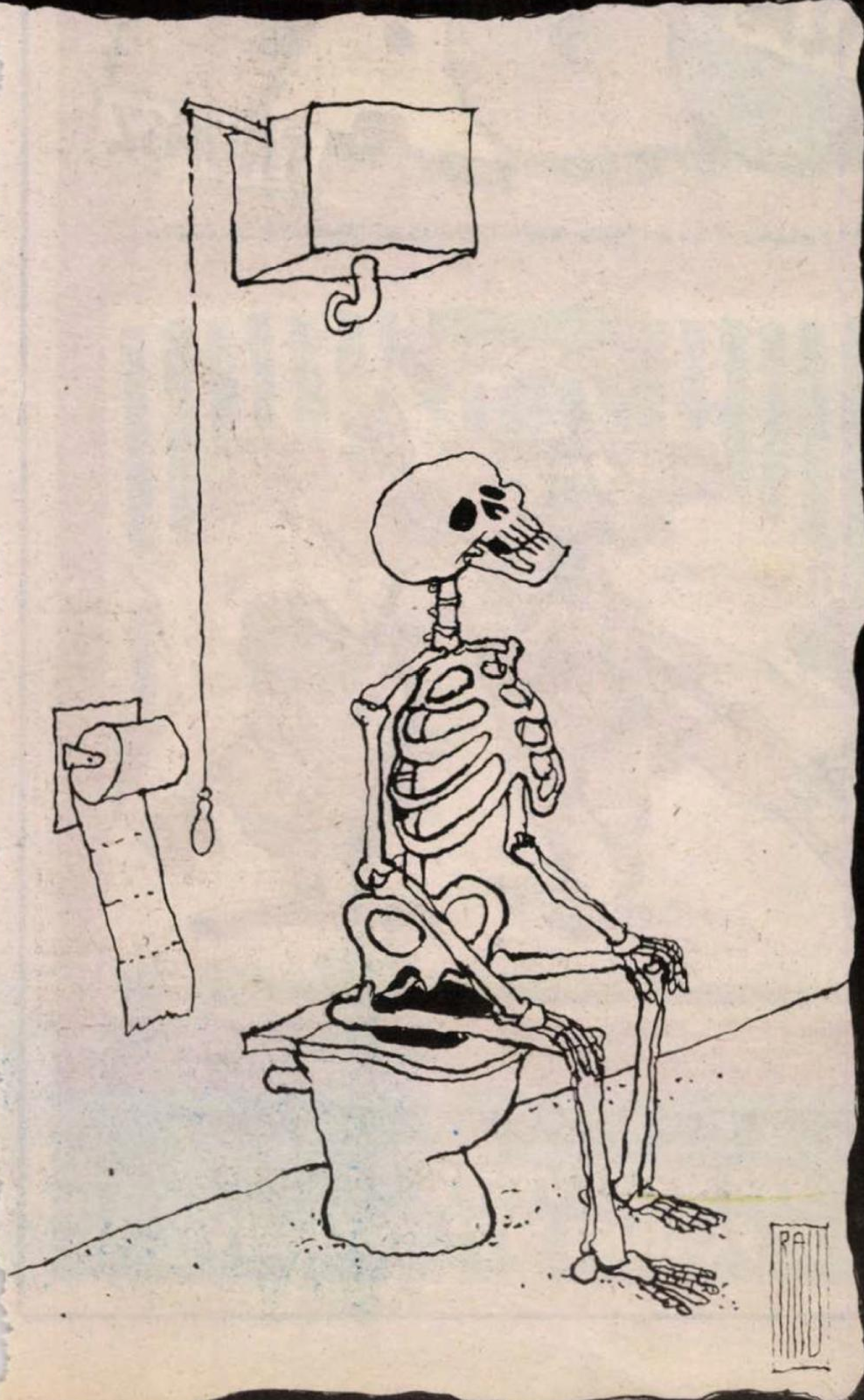
A PROFI

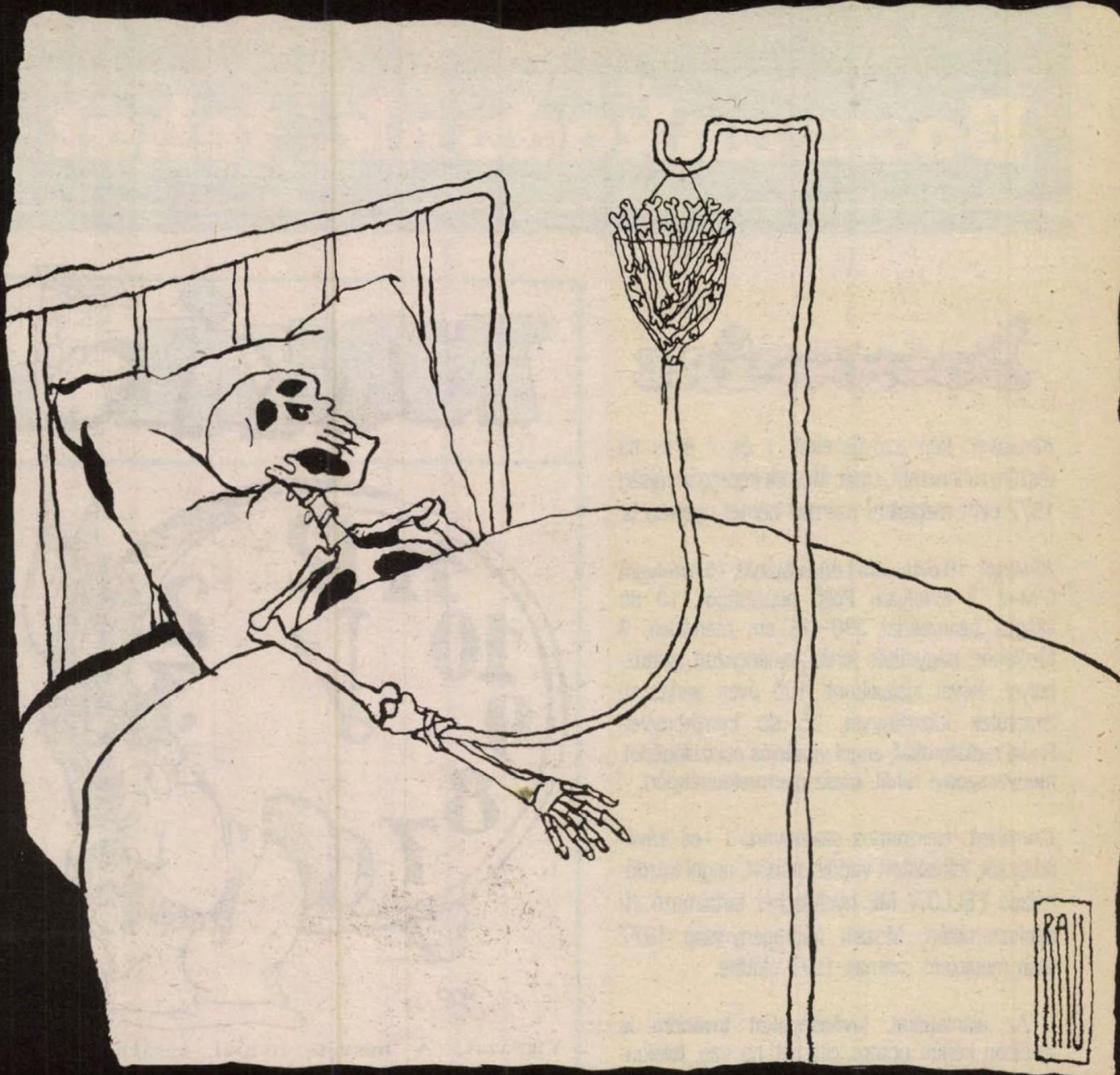
– Hol járt a múlt héten?
– Bostonban.
– Nocsak! Találkozott a híres fojtogatóval?
– Találkoztam.
– És mondja, milyen érzés volt?
– Torokszorító…

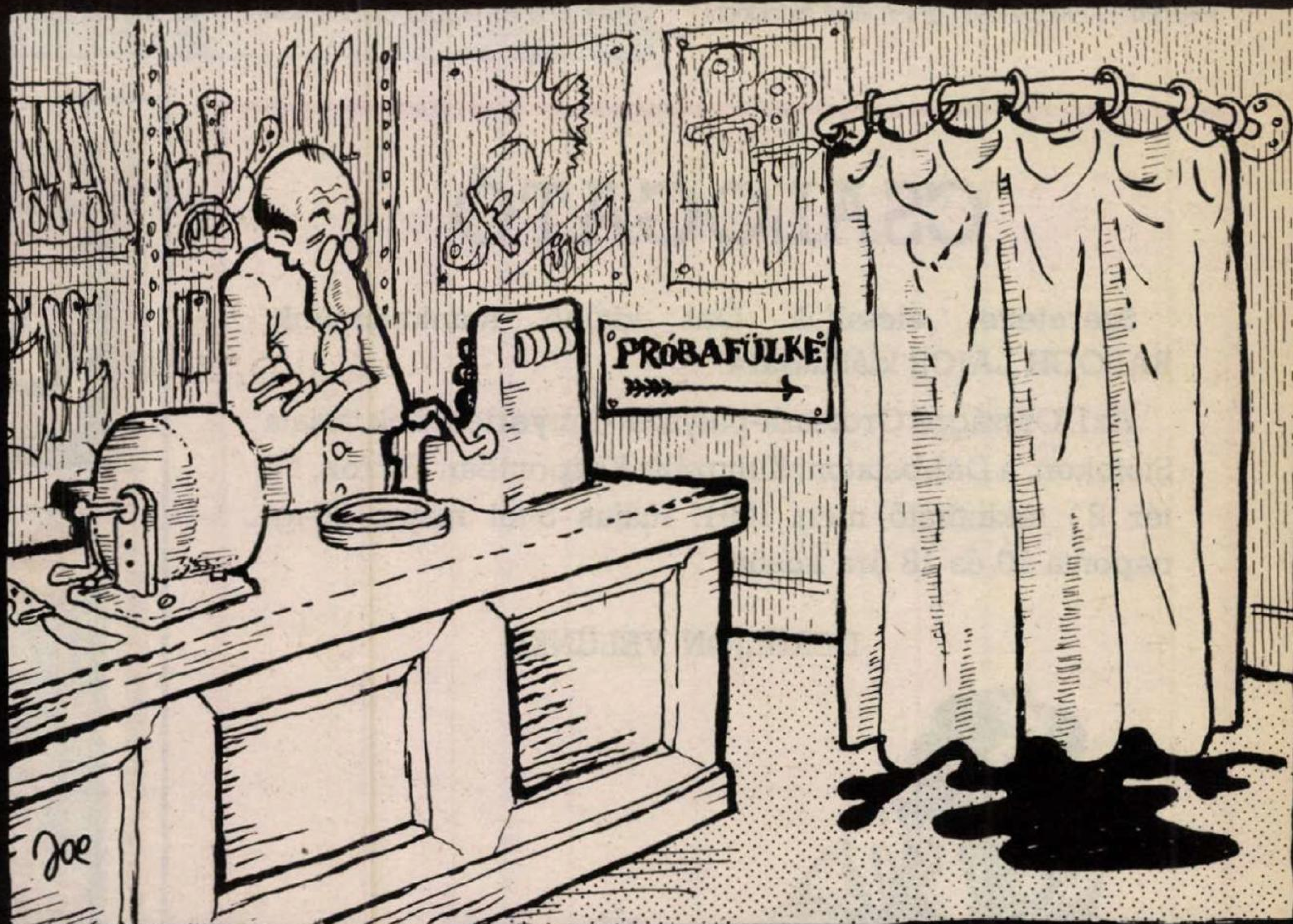

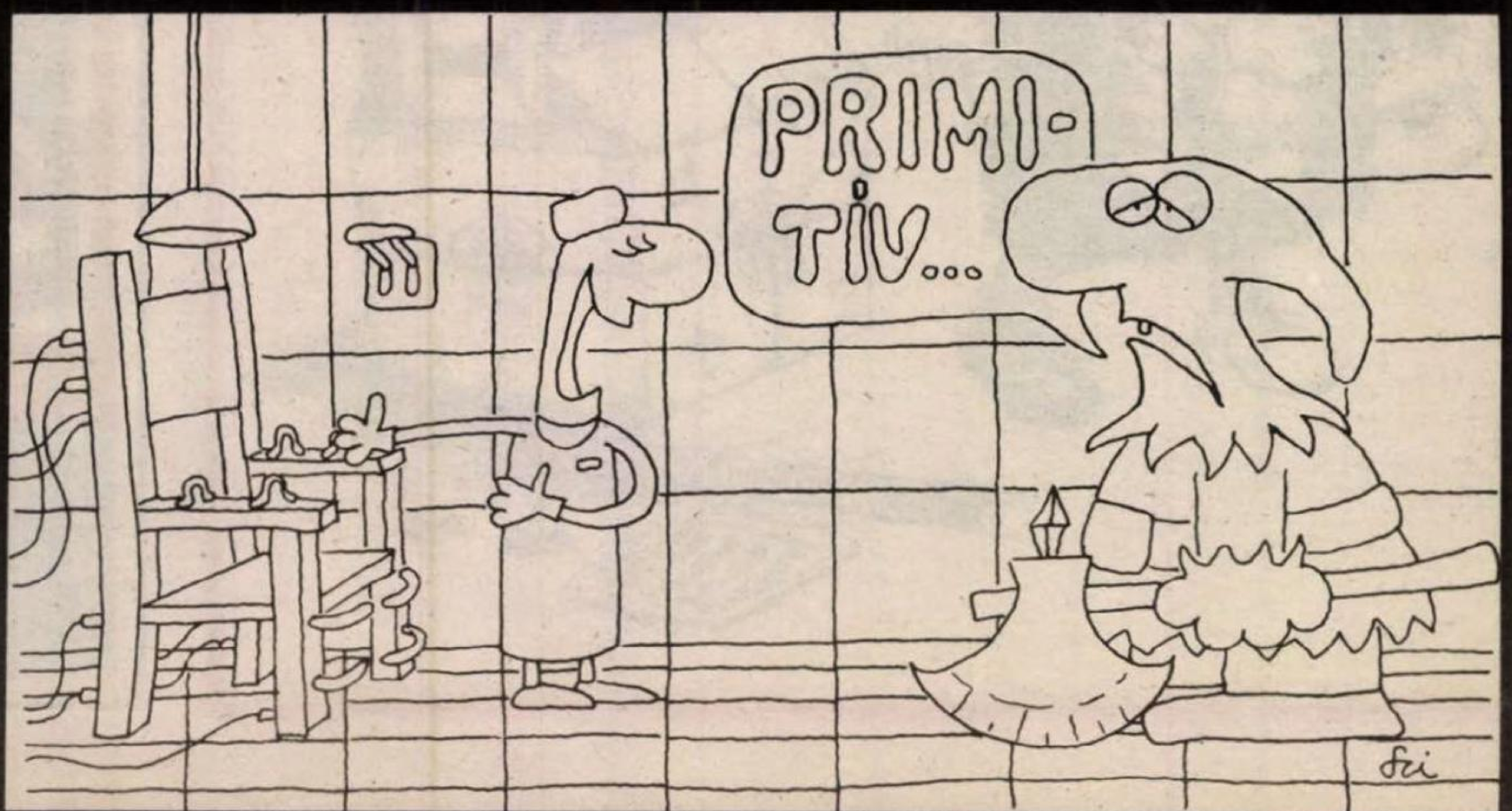
BEIDEGZŐDÉS

INFÚZIÓ

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: kézi szövőszéket, 1 és 7 éves fiú részére ruhaneműt, cipőt, Mozaik képregényújság 1977 előtt megjelent számait német nyelven is.

Kínálnak: 10 évfolyam Ludas Matyit, 10 évfolyam IPM-et, 3 évfolyam Polip popújságot, 10 db világos falambériát 330×13 cm méretben, 3 főzőlapos, nagysütős fehér zománcozott gáztűzhelyet, Révai kislexikont, 100 éves vadászati ismeretek kézikönyvét, 25 db krimikönyvet, Radal radiátorokat, angol vibrációs csiszológépet, menyasszonyi ruhát, olasz gyermekkerékpárt.

Cserélnek: elektromos szamovárt, 1 l-es kávéadagolót, kikészített vaddisznóbőrt, angol kezdő-haladó FELLOW ME nyelvleckét tartalmazó videokazettákért, Mozaik képregényújság 1977 után megjelent számait 1977 előttire.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon, a 95-ös melléken vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

Vigyázat! A húsvéti nyuszi, vasárnapról hétfőre virradóra ellop egy óránkat.

Félretájékoztatás? Az órát már egy nappal korábban kellett átállítani.
(Az Esti Hírlapból ollózta: Seffer Tamás, Budapest)

VIKTOR MENSHIKOFF produkciók

a SZÉCHÉNYI FÜRDŐ és
a Budapesti Tavaszi Fesztivál
és az **elKÖVETŐ művészúr**
langyosan meghívja Önt
(úszósapkával és hangtölcsérrel)
Rodolf HERVÉ (fr.) **„POGÁNYTÁNC"** c.
fotókiállítás megnyitására

...melegek kíméljenek!
(Beküldte egy olvasónk)

Kutyasétáltatást vállalok. VIII. kerületiek előnyben. Bálint Janosne, 8—12-ig 113-5220/91 mellék

Brávó! Reméljük, a Gyulai Pál utcát elkerüli...
(Beküldte: Molnár Zsolt budapesti olvasónk)

18.11 TV2
Benne:
Mi történt a jövő héten?
18.30 Táncháztalálkozó
Hírek – Műsorajánlat

Türelem. Majd megtudjuk...
(Az Újnógrád TVR Extrából ollózta: Hlavacska Ferenc, Szirák)

Nagytestű fosós szülőktől kuvasz kölykök állandóan kaphatók. Bp. III., Petur u. 11. (Római strand mellett.) 15042/4K

Törzskönyvezni fogják a hasmenést?
(A Szabad Földből ollózta: Graf Gábor, Mór)

CSALOGATÓ

Szeretettel elcsaljuk Önt kitűnő munkatársunk, BALOGH LAJOS kiállítására.

Az I. Országos Groteszk-pályázat díjnyertesének tárlata Siófokon, a Dél-balatoni Kulturális Központban (Siófok, Fő tér 2.) tekinthető meg 1991. május 3-tól május 26-ig, naponta 10 és 18 óra között.

DERÜLJÖN VELÜNK!

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Főszerkesztő-helyettes:
PÁPAI GÁBOR (SZIGNO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztők:
ANTAL FERENC
KOVÁCS KATALIN

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
PUSZTA PÉTER (Puszta)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Tibayné Pártos Judit (TPJ)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest, 91.2308/18-66-22
rotációs ofszeteljárással

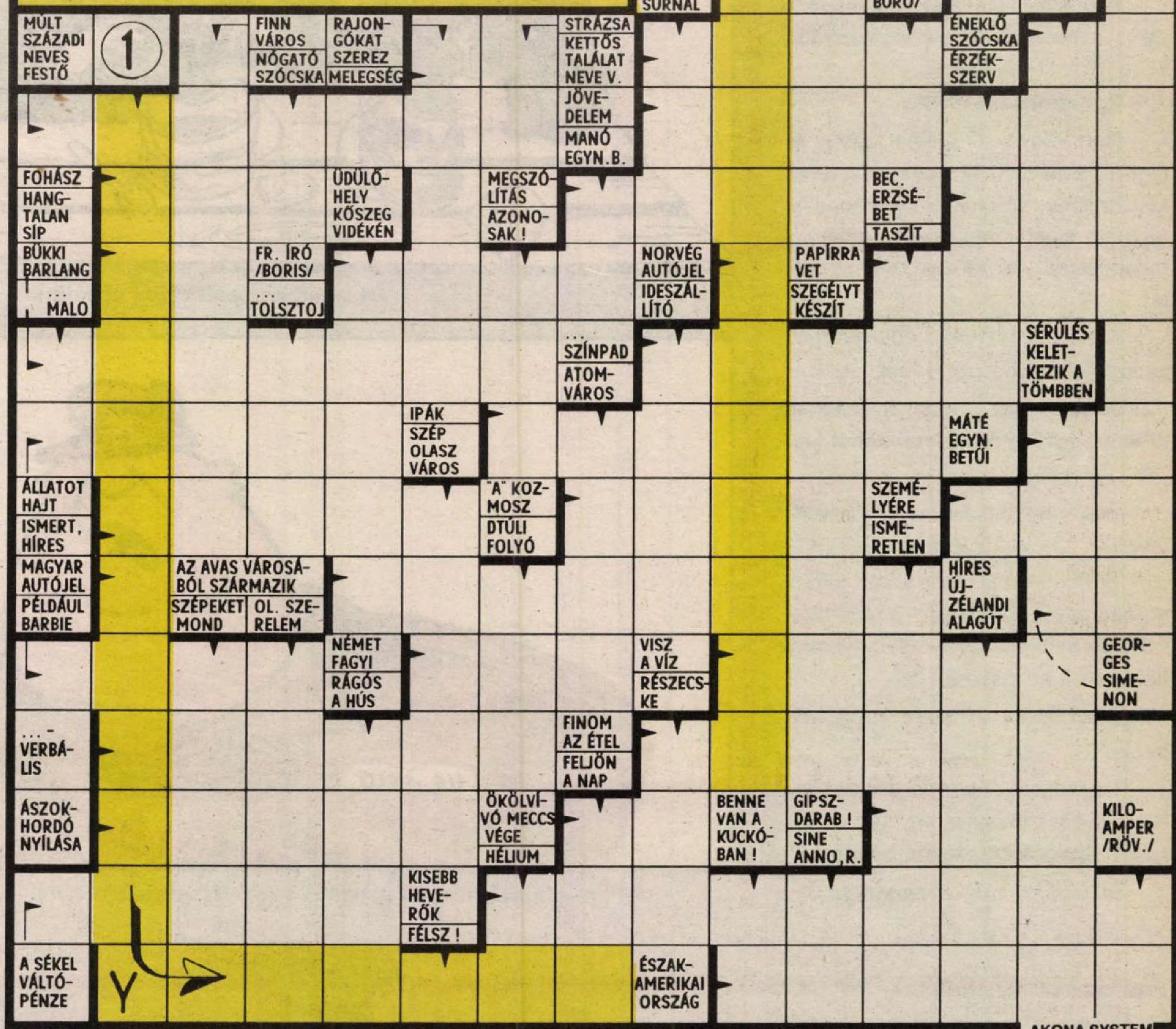
Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Ha nagy lesz

Pistike csak kérdezősködik. Nagy hangon tudakolja apjától, miután az valamiért rászólt, hogy ne csinálja:
– Apu, ha nagy leszek, akkor már azt csinálhatok, amit akarok?
– Ugyan, fiam – legyint az apja –, ... (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 8-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.
A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

A 16. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Előre megmondtam, hogy nem tűrök alkoholt a lakásomban.”
300-300 Ft-ot nyertek:
Pólistyák Ferenc, 4400 Nyíregyháza, Bocskai u. 18.;
Ifj. Török István, 8284 Nemesgulács, Vasút u. 15.;
Balázs János, 1185 Budapest, Szinyei Merse u. 65.
A nyereményeket postán küldjük el.

MUNKA NÉLKÜL

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

Zendülés az ügetőn

Zabolátlan szertelenséggel, hétágra sütött a Nap, amikor bátor riporterünk megszólította a feléje ügető illetékest.

– Főzsoké úr! Hírét vettük a zendülésnek... A lovak azt állítják, hogy nem ismerték a jogaikat és a kötelességeiket. Önök lóvá tették a lovaikat?

– Szó sincs róla! Kevés a lovunk, s ezért a határőrség sorállományából képeztünk ki hátasokat.

– Egy szót sem értek...

– Nem vagyok meglepve, ahogy végignézek magán... Új kiképzési tervet készítettünk, amelynek keretében az újoncok elsajátíthatják az ügetést, a galoppot, sőt, még az akadályugratást is!

– Most már értem, hogy miért lázadtak fel azok a szerencsétlenek...

– Jó magának... Határőreink kellő mennyiségű, jó minőségű zabot kaptak.

– Akkor talán a zabtól lettek zabosak?

– Nem hiszem. Talán túlterheltük a sorállományt. Ugyanis a járőrszolgálatba be nem osztott hátas bajtársakat befogtuk a szántásba...

– Aha! Most értettem meg mindent...

– Na, végre! Akkor én megyek is – kurjantotta a főzsoké, és megsarkantyúzta Kovács XIII. János határőrt.

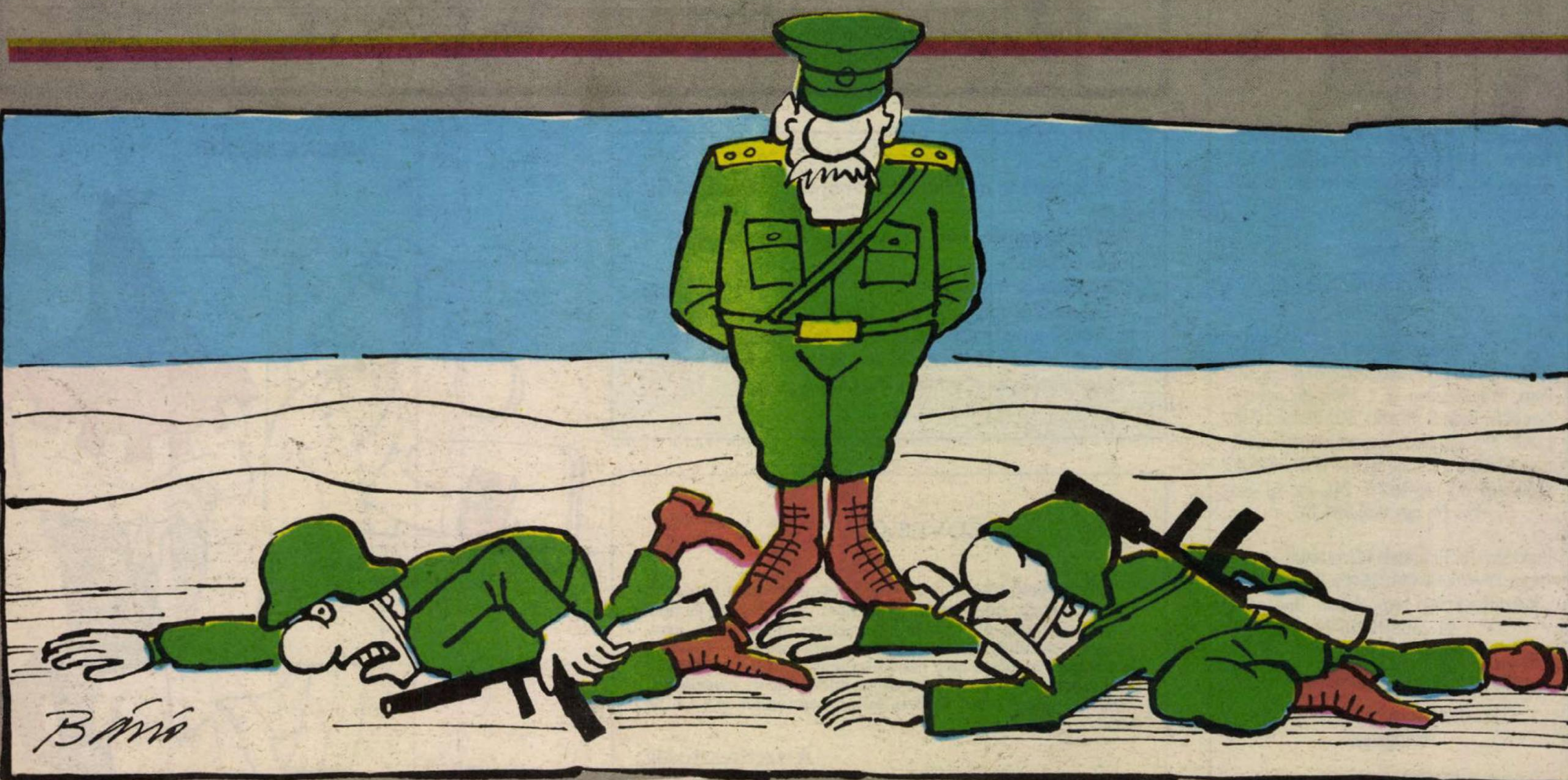
Farkas Márton

– Megint tökfőzelék! Ezt nem tűrjük tovább!

– A Pentagonnak nem áll módjában katonai segítséget nyújtani a magyarországi zendülőknek

– Attól tartok, hogy a mi felmondásunkat se fogadnák el